

PHIÊN TÒA XÉT XỬ

Dành cho việc đọc Kinh Thánh, chiều nay, từ Sách Mác, chương thứ 16 của Mác. Và tôi muốn anh chị em đứng, với Kinh Thánh của mình, khi chúng ta đọc Lời Đức Chúa Trời. Mác 16, bắt đầu với câu thứ 9.

Bấy giờ khi Chúa Jêsus đã sống lại vào ngày thứ nhất trong tuần lễ, Ngài đã hiện ra trước hết với Ma-ri Ma-đô-len, là người mà Ngài đã trừ cho khỏi bảy quỷ dữ.

Và người đã đi và đem tin cho những người đã theo Ngài khi trước, khi họ đã than thở và khóc lóc.

Và họ, khi họ vừa nghe nói rằng Ngài sống, và người đã được nhìn thấy, thì không tin.

Sau đó Ngài đã hiện ra với những hình thức khác, của hai...(Xin lỗi.)

Sau đó Ngài đã hiện trong hình dạng khác cho hai người trong họ, khi họ bước đi, và đang đi đường về quê.

Và hai người này đã đi và báo tin cho các môn đồ khác: nhưng ai nấy cũng không tin...

Kể đó, Ngài hiện ra với mười một sứ đồ khi đang ngồi ăn, và quở trách họ về sự không tin và lòng cứng cổ của họ, bởi vì họ không tin những kẻ đã từng thấy Ngài sau khi Ngài đã sống lại.

2 Đó không phải là một bức tranh ngày hôm nay sao! Họ không tin anh em là một chứng nhân như vậy.

Và Ngài phán cùng họ rằng, Hãy đi khắp thế gian, và giảng tin lành cho mọi người.

Ai tin và chịu phép báp-têm sẽ được cứu; nhưng kẻ không tin sẽ bị đoán phạt.

3 Điều đó thật vạch rõ hàng lối, bên này hay bên kia.

Và những dấu hiệu này sẽ đi theo những người tin; Nhân danh Ta, họ sẽ đuổi quỷ; họ sẽ dùng tiếng mới mà nói;

Họ sẽ bắt rắn; và nếu họ uống bất cứ thứ gì chết người, cũng sẽ không làm hại họ; họ sẽ đặt tay của họ trên kẻ đau,...kẻ đau sẽ bình phục.

Sau khi Chúa đã phán với họ như vậy rồi, thì được đem lên trời, và ngồi bên tay hữu Đức Chúa Trời.

Và họ đi ra,...giảng đạo khắp mọi nơi, Chúa cùng làm việc với họ,...chứng thực lời giảng với những phép lạ kèm theo. A-men.

Chúng ta hãy cúi đầu.

⁴ Lạy Chúa, chúng con tin rằng đây là sự ủy thác cuối cùng cho hội thánh. Chúng con tin rằng Lời đã trở nên xác thịt và ở giữa chúng con. Và chúng con tin rằng bất cứ người nào không tốt hơn lời của người ấy, do đó chúng con tin rằng Lời này là Ngài. Và chúng con tin rằng chính Ngài, mà, hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi. Xin đến, ngày nay, lạy Cha là Đức Chúa Trời, trong hình thức của Lời, cho chúng con, và xin cho dân sự thấy rằng Ngài là Đấng Christ sống lại, và sống lại trong ngày sau rốt này, trong hình dạng mà Ngài đã phán Ngài sẽ ở trong, Lời được biểu lộ. Khi Ngài còn ở trên đất, Ngài là Lời được nói tiên tri, được bày tỏ trong hình dạng con người. Và Lời được nói tiên tri cho thời đại này. Xin đến, lạy Chúa Jêsus, và mang Lời đến cho chúng con, ngày hôm nay. Xin làm sự thông giải của Ngài về Lời, để chúng con có thể có “sự vui mừng không tả xiết, và đầy dẫy sự vinh hiển.” Bởi vì chúng con thấy Ngài hài lòng, và thấy Lời Ngài đúng và được xác nhận trong lòng chúng con, rằng chúng con đã vượt qua sự chết mà đến với Sự sống.

⁵ Tất cả chúng con là những người được sinh ra từ một cây đó trong vườn Ê-đen, mà bị cấm chạm vào, người đàn bà, vì trong nàng không có sự sống; nàng chỉ có một trứng. Sự sống đến từ Con người, là Đấng Christ. Và chúng con đã được sinh ra bởi người nữ, và, như Kinh Thánh nói với chúng con, “sống tạm ít ngày, và đầy sự buồn rầu và khốn khổ.”

⁶ Lạy Cha, chúng con cũng được sinh ra bởi Đấng Ban cho Sự Sống, từ Con Người. Phái nam đến với phái nữ, và mầm sống từ phái nam; như Thánh Linh của Ngài phủ bóng người nữ đồng

trình, và trong tử cung của nàng đã được tạo ra tế bào Huyết; tế bào Huyết, không phải người Do Thái, không phải dân Ngoại, nhưng Đức Chúa Trời, Huyết sáng tạo. Trong Huyết đó, chúng con có những hy vọng của mình. Nó không thuộc về một người đàn bà, cũng không phải thuộc về người đàn ông; nó là của Đức Chúa Trời.

⁷ Vì vậy chúng con cầu nguyện ngày hôm nay, Chúa ôi, khi chúng con thấy chính mình là những người dự phần của cây người nữ, và tất cả chúng con phải chết bởi vì không có sự sống trong người nữ, bây giờ cũng vậy, Cha ôi, chúng con đã được ban cho đặc ân để dự phần vào Cây Người Nam, mà là Đấng Christ. Và bây giờ, qua Ngài, chúng con có Sự Sống, Sự Sống, Lời, được tạo nên Sự Sống ở giữa chúng con. Xin ban cho, Chúa ôi, để những điều này sẽ trở thành hiện thực đối với Hội thánh, để họ sẽ thấy, và chúng con sẽ hiểu thời đại chúng con đang sống.

⁸ Xin chữa lành người đau ốm và bệnh tật. Xin cho không có một người nào yếu đuối giữa chúng con, chiều nay, khi buổi nhóm này kết thúc. Xin cho nó được ghi nhớ rất lâu giữa vòng dân sự! Nguyện xin những đau khổ của Ngài, những—những mục sư, những người chăn bầy, xin cho họ thật sự được hà hơi cho đến khi các giáo hội của họ sẽ được cách mạng hóa và những buổi nhóm vĩ đại diễn ra, và bắt đầu một cuộc phục hưng điển hình thuở xưa ngay tại đây trong thành phố này, giữa vòng họ, mà sẽ lan tỏa khắp các bang và đất nước, và thậm chí trên toàn cầu. Xin nhậm lời, Chúa ôi. Ngài nắm giữ những chìa khóa của lời cầu nguyện này trong tay Ngài. Xin giúp chúng con, chúng con cầu nguyện, trong Danh Chúa Jêsus. A-men.

Xin mời anh chị em ngồi.

⁹ Đức Chúa Trời phải mang đến sự phán xét trên trái đất. Và Đức Chúa Trời phải có điều gì đó ở đây, một tiêu chuẩn, để phán xét thế gian, bởi vì nó sẽ bất công, trong Đức Chúa Trời, để phán xét thế gian, và thế gian không biết tiêu chuẩn nào để hành động. Bao nhiêu người tin điều đó đúng? Nếu hội thánh là tiêu chuẩn, thì đó là tiêu chuẩn nào? Lời, Đức Chúa Trời phán Ngài sẽ phán xét thế gian bởi Chúa Jêsus Christ. Ngài là Lời. “Ban đầu đã có Lời, Lời ở cùng Đức Chúa Trời, và Lời là Đức Chúa Trời. Lời đã

trở nên xác thịt và ở giữa chúng ta.” “Hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi.”

¹⁰ Bây giờ tôi muốn nói với anh em chiều nay về một đề tài rất lạ, nó có thể là với anh em. Nhưng, trong đề tài này, tôi sẽ đưa cho Chúa tôi một—một phiên tòa xét xử công bằng. Tôi không nghĩ Ngài đã có một phiên tòa xét xử đúng đắn trước tòa án của Phi-lát. Tôi—tôi không tin Ngài đã có—Ngài đã có phiên tòa xét xử đúng đắn, do đó họ tìm thấy có lỗi nơi Ngài, và kết tội Ngài và đóng đinh Ngài. Nhưng chúng ta sẽ hành động, chiều nay, như trong phiên tòa này.

Và anh em nói, “Anh có thể cho Ngài một phiên tòa xét xử à?”

¹¹ Nếu Ngài vẫn là Lời, chúng ta có thể đưa Ngài ra tòa, bởi vì Ngài vẫn là Lời. Và chúng ta có thể cho Ngài phiên tòa xét xử. Và tôi muốn thấy điều đó trong tòa án này, chiều nay, khi chúng ta lấy tòa nhà này để đại diện cho tòa án, mà chúng ta muốn thấy rằng Ngài phải chịu một phiên tòa công bình, cho dù nó ủng hộ Ngài hay chống lại Ngài. Chúng ta muốn đưa ra cả hai phía. Và rồi, trong trường hợp này, tôi muốn thử Ngài, là Lời.

¹² Bây giờ, câu Kinh Thánh này mà tôi vừa đọc, Mác chương thứ 16, ngay cả Tiến sĩ Scofield ở đây cũng nói, “Từ câu thứ 9 trở đi, không tìm thấy trong hai bản thảo cổ nhất.” Điều đó thường được tin giữa nhiều người, rằng, các giáo sư của chúng ta ngày nay muốn tin theo cách đó, rằng nó đã được thêm nhiễm vào trong đó bởi Vatican.

¹³ Nhưng tôi thấy rằng Irenaeus và nhiều tác giả đầu tiên đề cập đến Mác 16. Như anh em những người khác nghiên cứu lịch sử, lịch sử Kinh Thánh, biết rằng họ là những sứ đồ ban đầu, và thậm chí sau cái chết của Chúa Jêsus, và khi Polycarp, và Irenaeus, và Thánh Martin, và Thánh Columba, và tất cả những người đó, nhắc lại đến Mác 16 này. Vì vậy nó phải là đáng tin cậy, nếu không họ sẽ không bao giờ nhắc đến nó. Và Thánh Giảng là người đã sắp đặt các thư tín lại với nhau, và Polycarp là một người bạn tri kỷ và giúp ông làm điều đó, theo lịch sử.

¹⁴ Bây giờ chúng ta thấy rằng ngày nay họ không tin điều đó.

Họ đang cố gắng tránh xa thực tế về Đức Chúa Trời là có thật; thay vào đó, chỉ là một lời tuyên bố hay một tín điều. Đức Chúa Trời có thật, chương này sẽ chứng minh điều đó, và mọi bằng chứng mà họ có thể có được.

15 Giống như một giáo sư vĩ đại nào đó, chủ tịch của Hội Truyền giáo Sudan, người vợ thân yêu của tôi ở trên đó đã có mặt khi anh ấy đến chỗ tôi, Paris Reidhead. Và ông ấy nói, “Anh Branham, tôi hiểu rằng anh là tín đồ Báp-tít.”

Tôi nói, “Vâng, thưa ông, đúng vậy.”

16 Và ông nói, “Ồ,” nói, “tôi muốn hỏi anh đôi điều.” Ông nói, “Khi tôi còn là một chàng trai trẻ,” nói, “tôi đã có một kinh nghiệm. Và mẹ tôi đã giặt giũ và mọi thứ, để cho tôi đi học. Và tôi nghĩ, chắc chắn, rằng khi tôi có bằng Cử Nhân, rằng tôi sẽ tìm thấy Đấng Christ.” Ông nói, “Điều đó, khi điều đó được trao cho tôi, tôi đã không tìm thấy Nó. Khi tôi có được Bằng Tiến sĩ của mình, tôi nghĩ tôi sẽ tìm thấy Nó. Khi tôi có bằng Tiến sĩ Luật của mình, tôi nghĩ tôi sẽ tìm thấy Nó.” Ông nói, “Anh Branham, tôi đã có đủ các bằng cấp, theo cả nghĩa đen và—nghĩa đen và cũng như danh dự, để tôi có thể dán chúng đầy tường của anh. Nhưng Đức Chúa Trời của Kinh Thánh ở đâu?” Ông ấy nói, “Có phải các giáo sư sai không?”

Tôi nói, “Tôi là ai để nói rằng các giáo sư đã sai?”

17 Ông nói, “Ồ, đây là những gì tôi hiểu, rằng anh đã trở thành người Ngũ Tuần.”

18 Và tôi nói, “Ồ, tôi không nói tôi...tôi tin, khi tôi được sinh ra trong Vương quốc của Đức Chúa Trời, tôi tự động là người ngũ tuần,” tôi nói, “bởi vì ngũ tuần không phải là một tổ chức. Họ đã cố gắng làm điều đó, nhưng không được. Đức Chúa Trời sẽ đổ đầy một tín đồ Trưởng Lão, Lutheran, hay bất kể anh em là ai. Đấy, vì vậy đó là một kinh nghiệm và không phải là một tổ chức. Ông không thể tổ chức nó. Đó là một kinh nghiệm.”

19 Và ông ấy nói, “Ồ, tôi muốn nói với anh những gì đã xảy ra.” Ông nói, “Từ Ấn Độ, trong những ngày này, họ đang gọi nhiều người đến đây để học hành.” Nói, “Trong trường học của chúng tôi, có một chàng trai da đỏ Anh-điêng tốt bụng đến đây và anh

ấy đã được học hành. Và khi anh ấy quay trở lại...” Tôi nghĩ anh ấy là, tôi nghĩ, kỹ sư điện hay điều gì đó. Ông nói, “Nhưng khi chúng tôi...”

20 Họ có một trường học giống như Anh Oral Roberts đã có ở trên đó. Họ dạy kỹ thuật và bất cứ điều gì.

21 Vì vậy ông nói, “Trên đường trở về, tôi với một mục sư khác, nói với anh ấy, ‘Bây giờ, đi trở lại Ấn Độ...’” Và anh em biết người—người Ấn Độ thờ phượng Mohammed. Và ông nói, “Tại sao các anh không từ bỏ vị tiên tri già đã chết của mình, và tiếp nhận một Đức Chúa Jêsus đã sống lại; và đem một Đức Chúa Trời thật trở lại Ấn Độ với các anh, nói cho dân của các anh biết?”

22 Anh ta nói, “Thưa ông,” anh nói, “Đức Chúa Jêsus của ông có thể làm gì cho tôi nữa so với những gì vị tiên tri của tôi có thể làm?”

23 Và ông nói, “Ồ, Đức Chúa Jêsus của tôi có thể ban cho anh Sự sống Đời đời. Đó là một lời hứa trong Lời.”

24 Anh nói, “Tiên tri của tôi, Mohammed, đã hứa điều giống như vậy, trong lời của người.”

25 Và ông ấy nói, “Ồ, anh thấy đấy,” ông nói, “Chúa Jêsus của tôi đã sống lại từ kẻ chết. Tiên tri của anh ở trong mồ mả.”

26 Anh ta nói, “Ngài đã sống lại từ kẻ chết chẳng?” Nói, “Các ông đã có hai ngàn năm để chứng minh điều đó, và tám mươi phần trăm thế giới chưa bao giờ nghe về điều đó.” Anh ta nói, “Hãy để Mohammed sống lại từ kẻ chết, và cả thế giới sẽ biết, điều đó trong hai mươi bốn giờ.”

27 Bây giờ, ông nói, “Ồ, hãy xem,” ông nói, “Chúa Jêsus đã sống lại từ kẻ chết.” Nói, “Tôi có thể chứng minh điều đó bởi vì Ngài sống trong lòng tôi,” Cơ-đốc nhân nói.

28 Và người Hồi giáo nói, “Và, thưa ông, Mohammed sống trong lòng tôi.”

Ông nói, “Nhưng, anh thấy đấy, chúng tôi có quyền năng và sự vui mừng.”

29 Anh ấy nói, “Thưa ông, tôn giáo Hồi giáo có thể tạo ra tâm lý nhiều như Cơ-đốc giáo có thể.” Và đó là sự thật.

30 Tôi đã thấy họ nằm trên đường phố và la lớn, “Allah,” và ở trong tình trạng như vậy, họ có thể lấy...Billy và tôi đã đứng và nhìn một người đàn ông đâm một thanh gươm ngay dưới tim mình; và một bác sĩ đã lên đó và đổ nước qua nó, và nó chảy ra phía bên kia; đã kéo nó ra, và nó không hề làm anh ta bị thương. Thấy họ lấy những mảnh vụn, và lấy móng tay của họ và đâm xuyên qua, và móc lên qua mũi của họ, và thậm chí không bao giờ cảm thấy nó hoặc chảy máu một giọt. Họ có thể tạo ra nhiều tâm lý hơn Cơ-đốc giáo có thể.

31 Và Ông Reidhead nói với tôi, nói, “Tôi biết tôi đã không nói chuyện với chàng trai nào đó một sớm một chiều. Và anh ta nói, ‘Những người Hồi giáo chúng tôi đang chờ đợi.’”

32 Giống như họ đã làm với người anh em đáng kính của chúng ta, Billy Graham, anh em đã đọc nó trên báo, khi người Hồi giáo đến với Ông Graham, và nói, “Ông lấy ba mươi người đau, và tôi sẽ lấy ba mươi người đau; và ông chữa lành cho ba mươi của ông, và tôi sẽ chữa lành cho ba mươi của tôi bởi Mohammed,” đây, Ông Graham bỏ trốn khỏi hiện trường. Ông không muốn trả lời anh ta.

33 Tôi không tin tôi sẽ làm được điều đó. Tôi đã giống như con cái Hê-bơ-rơ, “Đức Chúa Trời của chúng ta có thể giải cứu chúng ta khỏi điều này.” Tại sao ông ấy không mời, nhờ Oral Roberts hay người nào đó? Nếu ông ấy không tin Điều đó, hãy cử người nào đó tin Điều đó. Nhưng, anh em thấy đấy, bởi các giáo phái, ồ, họ sẽ trực xuất ông ngay lúc đó. Ông ấy có một công việc để làm.

34 Tuy nhiên, sau đó anh ấy nói, “Khi chúng tôi, qua Ấn Độ, thấy các bạn—các bạn là những Cơ-đốc nhân sản sinh ra những gì Chúa Jêsus đã phán rằng các bạn sẽ làm,” nói, “rồi chúng tôi sẽ tin các bạn.” Anh ta nói, “Ngài phán Ngài đã sống lại từ kẻ chết, và dân sự sẽ biết điều đó bởi vì các ông sẽ làm những công việc giống như Ngài đã làm.”

“Ồ,” ông ấy nói, “chúng tôi làm những công việc lớn hơn.”

35 Anh ấy nói, “Tôi không hề nói ‘điều lớn hơn.’ Tôi chỉ muốn thấy những công việc mà Ngài đã làm, trước tiên.”Ồ, anh em nói chuyện, anh em biết mình không nói chuyện với đứa trẻ nào đó

ở dưới góc phố, khi anh em nói chuyện với một trong những nhà thần-...họ và thần học của họ. Vì vậy anh ta nói, “Chúng tôi muốn thấy những công việc mà Ngài đã làm.”

“Ồ,” ông ấy nói, “có lẽ anh đang nhắc đến Mác 16 chẳng?”

36 Anh nói, “Vâng, thưa ông. Đó là một trong chúng, sự ủy thác cuối cùng của Ngài cho hội thánh.”

37 Anh ấy nói, “Ồ, bây giờ, anh thấy đấy,” nói, “nhiều người tin một cách cuồng tín vào chương đó.” Ông ấy nói, “Nhưng chúng tôi, những học giả giỏi hơn trong trường, rằng Mác 16, từ câu thứ 9 trở đi, không thực sự được hà hơi.”

38 Anh ấy nói, “Ồ, Ông Reidhead!” Anh ấy nói, “Thế thì phần nào được hà hơi?” Anh ấy nói, “Có lẽ phần còn lại của Nó không được hà hơi. Tất cả Kinh Koran đều được hà hơi. Ông đang đọc loại sách gì, được gọi là Kinh Thánh?”

39 Ông ấy nói, “Tôi đã nói trong lòng tôi sẽ đến để nói chuyện với anh. Vâng, tôi đã định nói chuyện với anh.”

40 Thế đấy. Nếu *Điều này* không được hà hơi, thì phần còn lại của Nó thì sao?

41 Nó làm tôi nhớ đến một phụ nữ ở Chicago. Con trai của bà đã đi đến một thần học viện, để học cách trở thành một mục sư, một trường Kinh Thánh và thần học viện nào đó. Và trong khi anh đi vắng, người mẹ già bị ốm nặng. Và vì vậy họ đã nhả cho chàng trai đến để ‘đứng bên cạnh,’ mẹ anh bị sốt cao như vậy, bà ấy bị viêm phổi, và nói rằng (bà ấy) đó—đó có thể là một cuộc gọi khẩn cấp. Vì vậy chàng trai đã thu dọn quần áo của mình và sẵn sàng. Cuối cùng, ngày hôm sau, anh ta không hề nghe một lời nào suốt đêm, và ngày hôm sau, nói, “Tất cả đều khỏe mạnh.”

42 Vì vậy khoảng một năm sau, anh ấy trở về từ trường học ở miền Đông, một trường học lớn nào đó. Và anh ấy trở về nhà và anh ấy chào đón người mẹ yêu quý của mình, và anh ấy nói, sau khi nói chuyện một lúc, nói, “Mẹ ơi, con chưa hề có cơ hội để hỏi mẹ điều gì đã xảy ra.” Nói, “Một đêm nọ họ bảo con để ‘đứng bên cạnh,’ và sáng hôm sau, nói rằng mẹ đã ‘khỏe mạnh.’” Nói, “Bác sĩ—bác sĩ đã dùng loại thuốc gì?”

Nói, “Con à, bác sĩ không dùng gì cả.”

Anh ấy nói, “Ồ, mẹ đã làm sao để khỏe mạnh?”

43 Nói, “Con biết hội truyền giáo nhỏ ở dưới đây trên...gần như tới đường vòng, ở quảng trường đó không?”

“Vâng.”

44 Nói, “Có một bà. Họ đang có một buổi nhóm cầu nguyện dưới đó, một đêm nọ, trong sứ mệnh nhỏ bé này, nhóm người nhỏ bé khiêm nhường đáng thương đó, và,” nói, “một người trong họ đã được hà hơi để đến đây và gặp mẹ. Và hai người phụ nữ đến, và họ hỏi mẹ liệu họ có thể đưa mục sư của họ lên và—và cầu nguyện cho mẹ không, và xúc dầu cho mẹ, và—và,” nói, “và đặt tay họ trên mẹ, để mẹ được khỏe mạnh.” Và nói, “Con biết đấy, mẹ đã nói với họ ‘tất nhiên được.’ Và họ đưa mục sư lên, và ông ấy đặt tay trên mẹ, và cầu nguyện.” Và nói, “Con yêu quý, ông ấy đã đọc nó ngay từ Kinh Thánh, Mác chương thứ 16, nói, ‘Những dấu hiệu này sẽ theo sau những người tin.’” Và nói, “Con biết gì không? Sáng hôm sau, bác sĩ rất sững sốt, ông không biết phải làm gì. Không còn cơn sốt nào trong mẹ.”

45 “Ồ,” anh ấy nói, “mẹ ơi, mẹ đã không giao thiệp với nhóm đó, phải không?” Nói, “Thấy đó,” anh ta nói, “chúng con ở trường học, chúng con đã học rằng Mác 16, từ câu thứ 9 trở đi, không được hà hơi.”

Bà nói, “Vinh hiển thay Đức Chúa Trời!”

46 “Tại sao,” anh ấy nói, “mẹ ơi, mẹ đang bắt đầu hành động giống như những người đó.”

47 Bà nói, “Mẹ chỉ đang suy nghĩ điều gì đó.” Nói, “Mẹ đã đọc Kinh Thánh, xuyên suốt, và những lời hứa khác, cũng ở những nơi khác, tương tự như thế.” Và nói, “Mẹ chỉ đang suy nghĩ, nếu Đức Chúa Trời có thể chữa lành mẹ bằng lời không được hà hơi, thì hướng gì Ngài sẽ làm với điều mà thực sự được hà hơi?” Đúng vậy.

48 Đối với tôi, tất cả đều được hà hơi. Lạy Chúa, xin ban cho con đức tin để tin điều đó và xác nhận điều đó!

49 Bây giờ chúng ta sẽ thay đổi bây giờ, chỉ trong vài phút, về một vụ án. Bây giờ, hãy nhớ, chúng ta đang đi vào một phòng xử án, để mang Chúa Jêsus, Đức Chúa Trời, đến hiện trường ở đây,

và đưa ra cho Ngài một phiên tòa công bằng. Ngài vẫn là Lời, ngay cả trong thời đại này, (anh em tin điều đó không?), giống như Ngài là Lời lúc đó. [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.]

⁵⁰ Bây giờ, trường hợp này, nguyên nhân của nó, là—là Lời thuộc về những lời hứa của Đức Chúa Trời chống lại thế gian. Bây giờ hãy lấy bối cảnh thật đúng đắn nếu không bạn sẽ không bao giờ nắm bắt được nó. Nguyên nhân cho bản cáo trạng này, là sự vi phạm lời hứa, “Đức Chúa Trời không giữ Lời Ngài.” Đó là sự vi phạm lời hứa. Anh em biết nó là gì.

⁵¹ Bây giờ, chúng ta luôn luôn thấy rằng ủy viên công tố phải đại diện cho nhà nước, tôi tin điều đó đúng, ủy viên công tố. Nếu có một luật sư đang ngồi ở đây, tôi hy vọng tôi hiểu đúng điều này. Ủy viên công tố phải đại diện cho chính quyền. Vì vậy luật sư công tố trong trường hợp này là ma quỷ, đang cáo buộc Lời Đức Chúa Trời.

⁵² Bị Cáo của Lời này, là Chính Đức Chúa Trời, bởi vì Ngài là Lời.

Luật Sư Biện Hộ, trong trường hợp này, là Đức Thánh Linh.

⁵³ Và bên nguyên—nguyên cáo có một số nhân chứng ở đây chiều nay. Và những nhân chứng này, một trong số họ, là Ông Không Tin, người kế tiếp là Ông Nghi Ngờ, và người kế tiếp là Ông Thiếu Kiên Nhẫn Họ sẽ được đưa lên bục, và tuyên thệ, và được xét xử.

⁵⁴ Bây giờ anh em bắt đầu lập phiên tòa, Đức Chúa Trời bị thế gian buộc tội, bởi vì, “Ngài không giữ Lời Ngài.” Và luật sư công tố đại diện cho nhà nước, mà đại diện cho thế gian. Và nguyên cáo là ma quỷ, mà phủ nhận rằng Lời là đúng.

⁵⁵ Và luật sư công tố, vì những người làm chứng của mình, đưa ra ba người làm chứng chống lại Lời Đức Chúa Trời. Và để chứng minh điều đó, ông sẽ chứng minh điều đó cho anh em, chiều nay, rằng, “Đức Chúa Trời không giữ Lời Ngài, và Nó không—Nó không được giả mạo. Nó thật sự không đúng. Không có gì của Nó đúng cả.”

⁵⁶ Và Bị Cáo là Đức Chúa Trời, là Tác Giả và Lời, cho thời đại này, cũng giống như thời đó hay bất cứ thời nào khác.

Và luật sư nguyên cáo có những người làm chứng của mình.

57 Bây giờ anh em nói, “Bồi thẩm đoàn ở đâu?” Tôi đang nói với họ. Anh em là bồi thẩm đoàn, và anh em cũng là quan tòa. Bây giờ hãy nhớ điều đó trong tâm trí, anh chị em vừa là bồi thẩm đoàn vừa là quan tòa, về trường hợp này. Tôi chỉ là người phát ngôn.

58 Bây giờ chúng ta đã chuẩn bị phiên tòa. Bây giờ lệnh bây giờ được gọi bởi công tố viên. Một lệnh được ban bố trong phòng xử án, chiều nay, để đưa trường hợp này ra một—một quyết định cuối cùng.

59 Bây giờ nhiều người đã nói với anh em rằng, “Lời của Đức Chúa Trời không đáng tin cậy. Anh em không thể phụ thuộc vào Nó,” và vân vân, và anh em đã nghe tất cả điều này. Bây giờ chúng ta hãy mang Nó ra một phiên tòa thật sự. Bao nhiêu người muốn, hãy giơ tay lên và nói, “Tôi muốn nghe; và Chúa Jêsus Christ, là Lời, có được một phiên tòa công bằng”? Và tại tòa án của chúng ta, chiều nay, chúng ta sẽ đưa ra một phiên tòa công bằng cho Ngài. Cứ để kẻ thù nhận lấy những lời của kẻ thù, và bất cứ điều gì anh ta phải nói, và xem nó có đúng không. Chúng ta hãy đào sâu nó xuống và đưa ra Chúa Jêsus Christ, là Lời, một phiên tòa công bằng chiều nay.

60 Bây giờ, tòa án đã ban bố lệnh, nhân chứng đầu tiên mà công tố viên muốn đưa lên bục là...lên bục là Ông Không Tin. Ông ấy đứng trên bục để làm chứng. Bây giờ hãy nhớ, Ông Không Tin. Đừng bỏ lỡ những nhân vật này bây giờ, nếu không bạn sẽ bỏ lỡ điều gì đó, bạn có thể bỏ lỡ sự chữa lành của mình.

61 Ông Không Tin đến bục, để làm chứng. Lời phàn nàn của ông là, rằng, “Mọi lời hứa của Lời Đức Chúa Trời đều không đúng. Nó không đúng.” Ông tuyên bố rằng, trong Mác 16, đã được thực hiện cho ông—cho ông trong cái gọi là buổi nhóm Đức Thánh Linh. Và ông đã bị bệnh dạ dày trong một vài năm, và ông đã đi đến một nơi mà họ đã có, điều mà họ gọi đó là, “một buổi nhóm Đức Thánh Linh,” và tin rằng lời hứa này của Mác 16 là đúng. Người ấy đã đặt tay trên ông theo lời hứa của Đức Chúa Trời.

62 Ông không có gì để nói chống lại mục sư; ông đã đọc nó ngay từ Lời. Ông ta không truy tố mục sư; ông đang tố cáo Đức Chúa Trời. Bởi vì, đó không phải là lỗi của mục sư, mục sư chỉ đang

đọc những gì Đức Chúa Trời phán làm. Và Đức Chúa Trời thật sự đã phán, trong Mác 16, “Những dấu hiệu này sẽ theo sau những kẻ tin; nếu họ đặt tay trên người đau, người đau sẽ bình phục.”

⁶³ Và ông nói ông là một người tin, và ông đến một buổi nhóm như vậy nơi mà họ đang rao giảng Mác 16 là có thật. Và mục sư, với phép Báp-têm bằng Đức Thánh Linh, được tuyên bố là một người tin và một mục sư được sai đến để làm việc, ông ấy đã đặt tay trên ông. Và điều đó đã xảy ra cách đây hai tháng, và dạ dày của ông vẫn tồi tệ như đã từng có. Do đó, ông tuyên bố rằng Đức Chúa Trời không công bình, đặt một điều như vậy vào trong Lời, trong khi nó không đúng.

Bây giờ hãy để ông đi xuống. Ông đã làm chứng.

⁶⁴ Bên cạnh bục là Ông Hoài Nghi. Ông muốn đưa ra lời chứng. Ông Hoài Nghi nói rằng ông đã chịu đựng với—với bệnh lao phổi, trong khoảng mười lăm năm. Nhưng ông vẫn chưa hết, bệnh cứ tiếp tục bùng phát, cứ tiếp tục—cứ tiếp tục. Ông ấy có đỡ hơn một chút, và rồi cứ như thế. Và ông đã nghe về một nơi trong thành phố được cho là có một thầy giảng tin kính đang giảng dạy, và người ta tuyên bố được chữa lành theo lời hứa của Đức Chúa Trời, được tìm thấy trong Gia-cơ 5:14, nơi mà trong Lời Đức Chúa Trời có nói, “Nếu người nào đau ốm giữa vòng anh em, hãy để người ấy mời những trưởng lão của hội thánh; và để họ xức dầu và cầu nguyện cho người bệnh; lời cầu nguyện của đức tin sẽ cứu người đau, và Đức Chúa Trời sẽ đỡ kẻ ấy dậy.”

⁶⁵ Và ông ấy bị đau, và là một người tin, ông đi đến buổi nhóm này nơi mà tất cả những người này tuyên bố rằng họ đã được chữa lành bởi mục sư tin kính này. Và ông đã được hầu việc, theo Gia-cơ 5:14. Và mục sư đã hầu việc đúng theo Lời, đã xức dầu cho ông và cầu nguyện cho ông, một lời cầu nguyện về những gì mục sư đã nói là “lời cầu nguyện của đức tin,” mà ông đã tin. Và điều đó đã xảy ra cách đây gần một năm, và ông chưa bao giờ có một kết quả nào từ nó, do đó Ông Hoài Nghi tuyên bố rằng Đức Chúa Trời không công bình để đưa ra một lời hứa như vậy trong Kinh Thánh và rồi không giữ lời hứa.

Bây giờ, hãy nhớ, tôi đang đọc những lời hứa Phúc âm trọn vẹn ở đây.

⁶⁶ Nhân chứng kế tiếp sẽ đến với bức bây giờ. Công tố viên gọi nhân chứng tiếp theo của mình, trước khi ông giải quyết vụ án rõ ràng. Nhân chứng tiếp theo của ông là Ông Thiếu Kiên Nhẫn.

⁶⁷ Bây giờ đây là những tính cách siêu nhiên ngự trong những nhân vật. Đây, bây giờ, họ như vậy.

⁶⁸ Vì vậy Ông Thiếu Kiên Nhẫn đến, và ông tuyên bố rằng một ngày nọ ông đã đọc trong Kinh Thánh. Ông đã không đi nhà thờ, nhưng ông là...ông là một người tin. Vì vậy một người trong số họ đã đi đến một nhà truyền giáo, và một người khác đi đến một mục sư, và người này chỉ là một tín đồ bí mật ở nhà. Và ông đã đi và đọc trong Mác chương thứ 11, câu thứ 22 và 23; nếu anh em đang viết xuống những câu Kinh Thánh đó. Nơi mà, chính Chúa Jêsus, tuyên bố là Đức Chúa Trời, Em-ma-nu-ên, đã tuyên bố điều này bằng Chính môi miệng của Ngài, “Quả thật, quả thật, Ta nói cùng các ngươi, hễ ai nói với núi này, ‘Hãy dời đi,’ và đừng nghi ngờ trong lòng, nhưng tin rằng những gì các ngươi đã nói sẽ ứng nghiệm, thì các ngươi có thể có những gì các ngươi đã nói.” Và Ngài cũng đã phán, rằng, “Khi các ngươi cầu nguyện, hãy tin rằng các ngươi nhận lãnh những gì các ngươi cầu xin, và nó sẽ được ban cho các ngươi.”

⁶⁹ Ông ấy nói ông đã bị què chân, trong khoảng hai mươi lăm năm. Và cách đây năm năm, khi đang ngồi trong phòng, cảm thấy rằng ông được hà hơi để đọc Lời mà ông tuyên bố ông đã tin, và với cả tấm lòng ông đã tin điều đó. Và rồi ông nói, với chính giọng nói của mình, “Sự tàn tật trong chân ta, như Danh Chúa Jêsus Christ, hãy lìa khỏi ta,” ông nói. Và điều đó đã xảy ra cách đây năm năm, và ông vẫn bị tàn tật như ông đã từng bị.

⁷⁰ Vì vậy, do đó, Ông Thiếu Kiên Nhẫn muốn đưa ra lời chứng của mình chống lại Lời là không thể sai lầm, muốn đưa nó chống lại Kinh Thánh là Lời được hà hơi, và nói rằng lời hứa này không đúng; ông đã thử nghiệm Nó, và “Nó không đúng.” Ông Hoài Nghi nói rằng ông đã thử nghiệm Nó, và “Nó không đúng.” Ông Không Tin nói ông đã thử nghiệm Điều đó, và “Nó không đúng.” Tất cả ba người làm chứng này đưa ra những lời đọc Kinh Thánh, những lời hứa trong Kinh Thánh, và nói rằng lời hứa này đọc

như thế này, anh em có thể đọc nó từ Kinh Thánh, và họ là chứng nhân rằng “Đó không phải là Lẽ thật.”

⁷¹ Do đó, Kinh Thánh bị ném đi; bởi vì, nếu một phần của Nó, một câu của Nó không thể được tin cậy, tôi không thể tin bất kỳ câu nào của Nó. Tất cả phải là Lẽ thật, hay không câu nào của Nó là Lẽ thật. Một sợi dây xích chỉ khỏe nhất ở mắt xích yếu nhất của nó. Anh em biết tôi muốn nói gì.

⁷² Bây giờ công tố viên đến lúc này để khởi tố và xác minh vụ án. Ông muốn giải quyết nó. Bây giờ hãy xem những gì ông ấy nói. “Đức Chúa Trời không được công bình trong việc đưa ra những lời hứa hấp tấp như vậy trong Lời Ngài, cho con cái tín hữu của Ngài để thử đức tin của họ, bởi vì chúng không đúng.” Ngài có những người làm chứng ở đây, để chứng minh rằng Lời này mà Đức Chúa Trời đã hứa trong Lời Ngài là Lẽ thật, ông đã có những nhân chứng đang ngồi ở đây, và có thể chứng minh bằng chứng cố của các bác sĩ và bằng lời chứng, rằng họ đã bị đau, họ đã bị bệnh *này*, họ đã bị bệnh *kia*. “Và họ đã chấp nhận những lời Thiêng liêng này, được cho là, Kinh Thánh được hà hơi, và đưa chúng vào thử nghiệm, và chúng không đúng.” Ngài đã có những nhân chứng để chứng minh điều đó, rằng, “Những Lời này không đúng, vì Ngài đã làm thất vọng mỗi người trong họ lúc đó.”

⁷³ Bây giờ, bây giờ để ý lần nữa. “Và Ngài đã thất bại. Đức Chúa Trời đã không làm cho những người tin này, mà tin vào Lời Ngài, nhận lấy nó một cách chính xác, đã đi suốt đường lối, chính xác những gì Ngài đã phán, và rồi Đức Chúa Trời không hề động một ngón tay để làm bất cứ điều gì đối với lời hứa của Ngài; năm này qua năm khác đã trôi qua.” Rồi ông nói, “Điều gì xảy ra nếu những lời Kinh Thánh khác, giống như được báp-têm, ‘kẻ nào tin và chịu phép báp-têm sẽ được cứu,’ thế thì không có ai được cứu chẳng? Điều gì trong những lời Kinh Thánh này đã hứa rằng Ngài sẽ trở lại? Không có câu nào đúng. Bởi vì, *những điều này* không đúng, và *điều đó* không đúng. Nó chỉ là một Sách hư cấu. Và những người này là những người tin. Tuy nhiên, Ngài, Đức Chúa Trời, hứa mọi điều có thể được cho những người tin, và những người này là những người tin.

⁷⁴ “Tuy nhiên, một lần nữa, Ngài tuyên bố vẫn sống sau khi

Ngài bị đóng đinh. Kinh Thánh nói, rằng, ‘Ngài đã sống lại từ kẻ chết, và hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi.’ Và không ai đã nhìn thấy Người này với những vết sẹo trên tay Ngài, đang đi giữa hội thánh, và vân vân. Và Hê-bơ-rơ 13:8 thì không như vậy. Ngài không phải hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi, bởi vì Ngài không hề hơn một con người. Ngài không thể giữ lời hứa của Ngài. Ông đã chứng minh, bằng những lời chứng này, Ngài không giữ lời hứa của Ngài, do đó Sách nên bị ném vào thùng rác và quên đi. Không có chuyện như vậy.”

⁷⁵ Bây giờ, hãy nhớ, tôi đang sử dụng tiếng nói của công tố viên, kết luận vụ án của ông ta. “Được rồi, Ngài đã phán ở Lu-ca 17:30, chỗ Ngài phán, ‘Trong những ngày sau rốt, Con Người sẽ được bày tỏ,’ Đức Chúa Trời sẽ bày tỏ chính Ngài cho Dòng dõi Áp-ra-ham,” khi ông nghe một thầy giảng cuồng tín giảng lần nọ và nói rằng Ngài sẽ bày tỏ chính Ngài lần nữa trong con người, được gọi là Con Người.

⁷⁶ “Khải huyền 10, Ngài phán rằng Ngài đã tuyên bố sứ giả của thiên sứ cuối cùng, theo thời đại hội thánh trong Lao-đi-xê, mà là cho người hâm hăm, rằng Chúa Jêsus sẽ bị (tức là Lời) đưa ra ngoài hội thánh. Ngài đã tuyên bố rằng trong những phân kỳ này rằng có những điều đã không được bày tỏ cho những người cải chánh trong những ngày đầu tiên, nhưng trong những ngày sau rốt, mà, sự cuối cùng, Sứ điệp của thiên sứ thứ bảy, sứ giả thứ bảy, rằng tất cả những lời Kinh Thánh này sẽ thành hiện thực và tỏ lộ. Không có người nào như vậy trên trái đất, chưa bao giờ và sẽ không bao giờ có,” ông khẳng định.

⁷⁷ Ông tuyên bố rằng, trong đó, “Đức Chúa Trời tuyên bố trong Kinh Thánh của Ngài, rằng hội thánh sẽ trở nên hình thức và rời xa chính nó, rằng trong Ma-la-chi 4 Ngài sẽ sai lần nữa một tiên tri, mà Ngài đã sai đến rồi, hai người, Ê-li và Giảng Báp-tít. Ngài sẽ sai một tiên tri đến bởi...và người sẽ ở trong quyền năng của Ê-li. Và chức vụ của người, hành động của người, mọi thứ, sẽ là Ê-li. Và rồi trong chức vụ của mình, người sẽ kêu gọi dân sự từ tình trạng hình thức này, trở lại với Đức tin chân chính thực sự của các tổ phụ sứ đồ. Và không có chuyện như vậy xảy ra.

78 “Và Ngài cũng tuyên bố rằng cả trời và đất sẽ qua đi, nhưng Lời Ngài sẽ không bao giờ qua đi.” Và ông ấy nói ông có bằng chứng ở đây, chiều nay, để cho thấy rằng Nó sai trật. “Và Chúa Jêsus này đã sống lại từ kẻ chết là ai? Tất cả quý vị đã làm việc trong một đám người tâm lý học tâm thần. Và không có chuyện như vậy; quý vị đang tin vào một hy vọng hão huyền.”

79 Bây giờ, tôi nghĩ thế là đủ cho ông ấy nói. Tôi nghĩ ông ấy đã lấy cả Kinh Thánh vào. Bây giờ hãy để ông ta ngồi xuống, công tố viên. Bây giờ hãy để cho nhân chứng của công tố viên cũng bước xuống. Họ bước xuống khỏi bục.

80 Và trên bục bây giờ, chúng ta sẽ gọi Nhân Chứng Biện Hộ, là Đức Thánh Linh. Ngài đến để nói. Tôi hy vọng anh em thấy cách mà công tố viên đã xác định trường hợp của mình với lời Kinh Thánh. Bây giờ, Chứng Nhân Biện Hộ, là Đức Thánh Linh, đến để bênh vực cho Bị Cáo, là Lời. Tôi nghĩ họ không thể có một người tốt hơn.

81 Đầu tiên, Ngài kêu gọi sự chú ý đến tòa án này, người thông giải về Lời Đức Chúa Trời, đối với dân sự, công tố viên, là cùng người thông giải mà đã thông giải Lời Đức Chúa Trời cho Ê-va. Ngài muốn tòa án hiểu điều đó, rằng người thông giải là người thông giải của Ê-va, mà nói từng chút của Nó đều đúng ngoài chỉ một Lời. Và Ngài cũng muốn anh em biết...Ngài là Đấng, hãy nhớ, Đấng đã viết Kinh Thánh. Ngài cũng muốn anh em biết, rằng, lúc ban đầu, rằng một lời nói tách ra từ Lời Đức Chúa Trời, đã gây ra tất cả sự chết chóc và đau buồn và bệnh tật. Và Ngài muốn anh em biết rằng Đức Chúa Trời cũng đã phán, trong Lời Ngài, ở chương cuối cùng, giống như chương đầu tiên, rằng, “Hễ ai bớt điều gì ra khỏi Đây, hoặc đưa bất cứ điều gì khác vào Nó, phần của người đó sẽ bị lấy đi khỏi Sách Sự Sống.” Nó phải là Lời, và chỉ một mình Lời đó mà thôi. Ngài muốn cả tòa án biết người đã đưa ra mọi tuyên bố gay gắt này bây giờ, đó là người thông giải của Ê-va.

82 Ngài muốn anh em điều này...kêu gọi sự chú ý của tòa án này lần nữa, đó là, Luật sư Biện hộ, Ngài muốn gọi đến tòa án này và tỏ cho anh em thấy rằng những lời hứa chỉ dành cho những người tin; không phải là những người giả tin, thiếu kiên nhẫn,

hay những người hoài nghi. Thay đổi hình ảnh phải không? Nó chỉ...Không phải với những người mà tự xưng mình là những người tin; nó chỉ dành cho những người tin, không phải cho những người nói họ là những người tin. Sa-tan nói nó cũng là một người tin, anh em biết đấy. Nó không phải với họ. Nó chỉ dành cho những người tin thật.

⁸³ Và Luật Sư Biện Hộ này phải biết những người này có phải là những người tin hay không, bởi vì, rốt cuộc, Luật Sư Biện Hộ là người—người làm cho sống lại Chính Lời. Ngài biết bạn tin hay không. Ngài là Đấng đã được Đức Chúa Trời ban cho, để làm cho Nó ứng nghiệm. Ha-lê-lu-gia! Ngài là Đấng chứng minh điều đó. Ngài là Đấng làm cho Nó ứng nghiệm. Ngài là Đấng Mà biết Nó có rơi đúng chỗ hay không, Luật Sư Biện Hộ này cho Lời. Để ý, Ngài muốn kêu gọi những người tin một lần nữa, Luật sư Biện Hộ biết điều đó có hay không, Ngài là Đấng làm cho sống lại Lời.

⁸⁴ Và một lần nữa Ngài kêu gọi sự chú ý của tòa án này đến Lời của lời hứa đó là vấn đề. Ngài không bao giờ ấn định thời gian nào đó cho những điều này xảy ra.

⁸⁵ Thấy cách họ có thể đọc sai Lời cho anh em không? Bây giờ những người này nói, “Hãy để tôi thấy *điều này* xảy ra,” anh em thấy, họ thậm chí không đọc Lời đúng đắn. Đó là, nếu một người là tín đồ thật, Ngài vẫn không bao giờ đặt ra giới hạn thời gian nào.

⁸⁶ Ngài cũng muốn tòa án nhớ rằng Lời này được chép ra, và Chúa Jêsus Christ, Lời được tỏ ra, nói, “Lời là hạt giống mà người gieo giống đã gieo.” Và hạt giống chỉ có thể tự sản sinh ra chính nó, sản sinh ra lời hứa của nó, nếu nó ở đúng loại đất sẽ làm cho hạt giống mau chín. A-men. Hầu như thay đổi trường hợp—trường hợp, phải không? Nó phải ở đúng chỗ.

⁸⁷ Một hạt giống nằm trên bàn giấy này sẽ không bao giờ phát triển thành mùa gặt. Một hạt—hạt ngô nằm ở đây, trong đá xanh lát nền, sẽ chẳng làm được gì cả. Một hạt ngô phải rơi xuống đất đã được bón phân cho hạt ngô đó, nếu không nó sẽ không mọc lên.

⁸⁸ Và Đức Chúa Trời đã phán rằng Lời Ngài là hạt giống mà

người gieo giống đã gieo, và nó phải rơi vào đúng loại đất. Đất đó là đức tin. Đó là một hạt giống, và nó phải rơi xuống đất này, nếu không nó không thể được lớn nhanh. Nói cách khác, Đức Thánh Linh, Luật Sư Biện Hộ ở đây, nói rằng Ngài thậm chí không thể đến với nó cho đến khi nó rơi vào đúng loại đất. Ngài là người làm cho nó sống động.

Luật Sư Biện Hộ gọi người làm chứng đầu tiên.

⁸⁹ Tôi nghĩ nếu công tố viên có thể gọi những người làm chứng, ở đây trên trái đất, để chứng minh rằng Lời là sai, tôi nghĩ Luật sư Biện Hộ có quyền gọi những người làm chứng mà có thể chứng minh Nó là đúng. Bởi vì, vấn đề bây giờ là giữa những người tin và những người không tin, với Lời, khi Lời lớn lên.

⁹⁰ Luật Sư Biện Hộ muốn giới thiệu với tòa án này, chiều nay, nhân chứng đầu tiên, là Nô-ê. Nô-ê nói rằng ông đã sống trong một thời đại rất khoa học. Nô-ê muốn làm chứng. Và ông nói ông đã sống trong một thời đại khi người ta đã tránh xa những phép lạ và các thứ. Và rồi ông nghe Lời Đức Chúa Trời phán với ông rằng Ngài sẽ hủy diệt thế gian bằng nước, và nước sẽ đổ xuống từ trên cao. Trời sẽ mưa, điều mà nó chưa bao giờ có trước đây. Nhưng ông nói rằng—Lời của Đức Chúa Trời, ông là một nhà tiên tri, Lời đã đến với ông, và ông đi rao giảng rằng Lời sẽ ứng nghiệm, bởi vì Đó là Đức Chúa Trời. Và ông cũng muốn cho tòa án này biết rằng Ông Không Tin, Ông Hoài Nghi, và Ông Thiếu Kiên Nhẫn, đã cám dỗ ông suốt đời. Nhưng là một nhà tiên tri, biết rằng Đức Chúa Trời không thể nói dối, ông đã nắm giữ Lời, bất chấp điều đó.

⁹¹ Họ đến với ông và nói, “Này, Nô-ê,” Ông Không Tin nói, “làm thế nào ông sẽ chứng minh có cơn mưa nào ở trên đó?”

⁹² “Tôi không biết nó ở đâu. Nhưng nếu Đức Chúa Trời đã phán vậy, điều đó—điều đó không có gì bàn cãi.”

“Làm sao trời sẽ mưa khi không có mưa ở trên đó?”

“Tôi không biết. Nhưng Đức Chúa Trời đã phán vậy, và điều đó không có gì bàn cãi.”

⁹³ Ông Hoài Nghi đến gần và nói, “Nếu có việc như mưa rơi xuống ở đó, thì Ngài sẽ phải xuống đây và lấy mưa và đem nó

lên đó. Ngài sẽ làm điều đó như thế nào?”

“Tôi không biết.” “Và sau khi tôi đóng con tàu...”

94 Trước tiên ông muốn nói, rằng khi ông đưa ra lời tuyên bố này, là một nhà tiên tri giữa dân sự, mọi người đã cười nhạo ông, và nói, “Tôi không thấy cơn mưa nào.”

95 Ồ, khi ông làm việc đóng con tàu, họ nói, “Có lẽ sau khi con tàu...” Ông—Ông Thiếu Kiên Nhẫn đã cố gắng nói với ông, “Có lẽ sau khi con tàu được đóng, thì sẽ có một cơn mưa.” Nhưng khi con tàu được hoàn thành, trời vẫn không mưa.

96 Trời không bao giờ mưa vào ngày hôm sau, không bao giờ mưa vào tuần kế tiếp, trời không bao giờ mưa—trời không hề mưa vào tháng kế tiếp, năm kế tiếp. Và khi ông hoàn thành con tàu, trời vẫn không mưa.

97 Và rồi ông nói, một ngày kia Tiếng của Đức Chúa Trời trở lại với ông và bảo ông rằng ông sẽ thấy một dấu hiệu siêu nhiên giữa thiên nhiên, rằng chim chóc và muông thú sẽ đi vào đây. Và rồi Ông Không Tin đã cười vào mặt ông và nói, “Nó trở thành nơi cư trú của các loài chim. Thay vào đó, Ngài đã làm một chỗ chim đậu.” Và tất cả đều cười nhạo và chế giễu ông.

Nhưng, ngày nọ, Đức Chúa Trời phán với ông, và phán, “Hãy đi vào tàu.”

98 Và Nô-ê đứng ở cửa và nói, “Các bạn đang nhận được sự kêu gọi cuối cùng của mình. Mời vào!” Và không ai vào ngoài gia đình của chính ông.

99 Vì vậy ông nói ông đã đi vào tàu. Và ông nói với gia đình nhỏ đáng yêu của mình, bây giờ, đây là nhà tiên tri Nô-ê, “Ồ, trong một giờ nữa, không nghi ngờ gì, mưa sẽ rơi xuống.”

100 Và khi ông đi vào, cánh cửa đóng lại một cách siêu nhiên phía sau ông. Ông nói, “Bà thấy bây giờ, bà ời,” với vợ ông, với con dâu và các con trai của ông, “chúng ta được khóa lại trong Đức Chúa Trời.

101 “Bây giờ chúng ta có một cửa sổ ở trên đây. Chạy lên các bậc tam cấp, thật nhanh. Đừng bỏ lỡ nó. Chạy lên, thật nhanh, và đi lên đây bây giờ. Trời sắp có mưa, đừng nghi ngờ gì.”

¹⁰² Và một số người ở ngoài đó đã nghe ông giảng, nói, “Không biết lão cuồng tin đó có đúng không?” Ông Không Tin, Ông Hoài Nghi, Ông Thiếu Kiên Nhẫn, tất cả họ đến chung quanh, nói, “Chúng ta sẽ xem thấy.” Nói, “Nô-ê ông có ở trong đó không?”

“Có.”

“Hãy mở ra, chúng tôi muốn nhìn chung quanh.”

¹⁰³ “Đức Chúa Trời đã đóng cửa lại. Tôi không thể mở nó ra. Không có cái chốt nào ở đây để mở nó.”

¹⁰⁴ Bấy giờ họ nói, “Lão già kỳ cục, lão đi vào đó và đóng cánh cửa đó lại, và cố làm cho chúng ta nghĩ...Đó là một trò lừa bịp. Lão đang cố làm chúng ta sợ hãi.”

¹⁰⁵ Và có những nhân chứng của công tố viên, đang ngồi ở đó, lắng nghe tất cả điều này, vì họ phạm tội khi làm điều đó. Kinh Thánh đã nói vậy, “Những kẻ nhạo báng!”

“Và họ đã nhạo báng tôi, chế giễu tôi.

¹⁰⁶ “Và thậm chí, chính tôi, tôi đang trông đợi cơn mưa. Suốt cả ngày, không có mưa. Ngày hôm sau, không có mưa. Ngày hôm sau, không có mưa. Bốn ngày, không có mưa. Năm ngày, không có mưa. Sáu ngày, không có mưa. Nhưng Đức Chúa Trời không nói với tôi khi nào trời sẽ mưa, Ngài chỉ phán, ‘Trời sẽ mưa.’ Ngài không bao giờ đặt ra bất kỳ giới hạn thời gian nào. Ngài chỉ phán, ‘Trời sẽ mưa.’”

¹⁰⁷ Ngài không hề nói, “Ngay khi người đặt tay lên người đau, họ sẽ nhảy lên và chạy quanh sàn nhà,” giống như người hoài nghi muốn làm cho anh em suy nghĩ. Ngài phán, “Họ sẽ bình phục.” Ngài không hề nói khi nào, như thế nào. “Họ sẽ!”

¹⁰⁸ Ngài phán, “Lời cầu nguyện của đức tin sẽ cứu người đau,” trong Gia-cơ 5:14, “Đức Chúa Trời sẽ đỡ người dậy.” Khi nào? Ngài không nói. Ngài chỉ phán người ấy sẽ dậy.

¹⁰⁹ Mác 16, Ngài phán, “Hãy nói với núi này, ‘hãy dời đi,’ và không nghi ngờ trong lòng, nhưng hãy tin rằng những gì các ngươi đã nói sẽ ứng nghiệm.” Ngài không nói khi nào. Ngài đã nói nó sẽ xảy ra! Ha-lê-lu-gia!

110 Thấy người thông giải sai về Lời ở đó không? Rồi anh em nói, “Ồ, hãy để tôi thấy anh làm cho người đàn ông *này*, ông ta đã ngồi trên xe lăn một thời gian dài. Hãy để tôi xem. Anh ấy nói anh ấy có đức tin.” Ma quỷ đó! Thấy nó là ai không?

111 Chúa Jêsus không bao giờ nói họ sẽ nhảy lên ngay lúc đó. Nhiều người Ngũ Tuần đã nghĩ giống như vậy, nhưng Kinh Thánh không bao giờ nói điều đó. Ngài phán, “Nếu họ tin điều đó, họ sẽ khỏe mạnh.” Và Ngài đã có những chứng nhân của Ngài ở đây để chứng minh điều đó.

112 Nô-ê nói, “Sau một trăm hai mươi năm, thì trời đã mưa.” Nhưng, trời đã mưa. Nô-ê biết rằng ông sẽ thấy điều đó trong thế hệ của mình, bởi vì ông đã đóng con tàu, sẵn sàng để đi vào.

113 Bây giờ, bây giờ chúng ta thấy rằng điều đó đúng. Vậy thì đó là Nô-ê, nhân chứng đầu tiên.

114 Bây giờ, nhân chứng thứ hai, chúng ta sẽ gọi lên. Chúng ta hãy gọi Áp-ra-ham. Ông nói, “Tôi là một tiên tri, và tôi đã nói tiên tri dưới sự hà hơi của Đức Chúa Trời. Và Ngài đã phán với tôi rằng vợ tôi, đã sáu mươi lăm tuổi, và tôi bảy mươi lăm tuổi, vào lúc đó, rằng tôi sẽ có con với Sa-ra. Tuy nhiên, chắc chắn, nàng đã... Tôi vô sinh; nàng đã không sanh sản, tử cung của nàng đã kiệt quệ. Nàng đã qua hai mươi năm, hay hơn nữa, đã qua thời kỳ mãn kinh. Tôi đã sống với nàng suốt những năm này, và không có dấu hiệu của con cái. Nàng đã không sanh sản, tử cung của nàng đã không sanh sản. Và, nhưng Đức Chúa Trời bảo với tôi rằng tôi sẽ có con với nàng.

115 “Và ông biết đấy, Ông Không Tin, Ông Nghi Ngờ, và Ông Thiếu Kiên Nhẫn, sau hai mươi tám ngày đầu tiên, khi không có gì xảy ra với Sa-ra, họ đã cười nhạo tôi và chế giễu tôi. Năm đầu tiên, họ đến với tôi và nói, ‘Bây giờ ông có bao nhiêu đứa con?’”

116 Nhưng, sau hai mươi lăm năm, đứa bé xuất hiện. Nó đã xảy ra. Đức Chúa Trời đã không phán, “Người sẽ có con vào tuần tới, bởi Sa-ra.” Ngài không bao giờ chỉ định bất cứ lúc nào. Ngài phán ông sẽ có con với Sa-ra. Ngài không hề nói khi nào. Ngài chỉ phán ông ấy sẽ có con.

¹¹⁷ Vì vậy Áp-ra-ham nói, “Và tôi đã không lường lự về lời hứa, qua sự không tin. Nhưng khi nó kéo dài, tôi trở nên mạnh mẽ hơn mọi lúc. Và thấy khi tôi trở nên yếu hơn về thể chất, mà là sự cản trở của đứa bé đến, thay vì trở nên yếu hơn trong đức tin, tôi trở nên mạnh mẽ hơn trong đức tin, vì tôi biết rằng Đức Chúa Trời có thể giữ Lời Ngài.

¹¹⁸ “Vì vậy một ngày kia tôi đang ngồi, nói chuyện với Sa-ra, và Thiên sứ của Chúa đến. Ba người, hai người trong số họ đã đi đến Sô-dôm; Một người đứng bên cạnh tôi và nói chuyện với tôi, và nói với tôi những điều sẽ xảy ra. Và tôi đã già và còng lưng, và Sa-ra hầu như không thể đi lại được. Và, anh em biết đấy, ngay ngày hôm sau, tôi bắt đầu thấy cái bướu đó biến mất khỏi lưng tôi. Và tóc tôi bắt đầu chuyển sang màu đen, và đôi má của Sa-ra trở nên hồng hào.”

¹¹⁹ Bây giờ anh em nói, “Cực đoan, Anh Branham!” Chờ một chút, xem thử ông đã làm gì. Để ý, họ trở lại thành một người nam và người nữ trẻ trung. Bây giờ anh em nói, “Ồ, Anh Branham!” Bây giờ, Đức Chúa Trời giấu Sứ điệp của Ngài giữa những dòng chữ. Thần học viện sẽ không bao giờ biết Điều đó. Đúng vậy. Không, không. Đó là một chuyện tình.

¹²⁰ Vợ tôi ở đằng kia, cô ấy viết thư cho tôi. Và cô ấy nói một điều trên lá thư, nhưng tôi có thể đọc được giữa các dòng. Tôi biết cô ấy đang nói về điều gì, bởi vì tôi yêu cô ấy, tôi thật sự biết tính chất của cô ấy. Tôi biết cô ấy muốn nói gì. “Em đang ngồi đây tối nay, Billy. Những đứa trẻ đang ngủ trên giường. Em đang nghĩ về anh.”Ồ, tôi—tôi biết cô ấy muốn nói gì, đấy, đấy, bởi vì tôi yêu cô ấy.

¹²¹ Và nếu anh em ở trong tình yêu với Đức Chúa Trời, và Thánh Linh của Đức Chúa Trời ở trong anh em, Chính Đức Thánh Linh là đấng thông giải của Lời này.

¹²² Để ý, họ đã bị tác động mạnh trong thời đại hiện nay, Kinh Thánh đã nói vậy. Nhanh lên bây giờ, chúng ta đi đến kết thúc. Rồi ông nói, “Tôi đã trở lại thành một thanh niên. Bà ấy đã trở lại thành một phụ nữ trẻ.”

Anh em nói, “Ồ, Anh Branham!”

123 Hãy lắng nghe, để có được đứa bé đó...Tử cung của bà đã không còn sanh sản; mạch sống của ông đã cạn. Bây giờ để có được...Ngài sẽ phải làm cho bà một tử cung khác. Ngài sẽ phải làm điều đó không? Và lúc đó họ không có những bình sữa này để họ cho vào miệng đứa trẻ, để người mẹ có thể chạy quanh khắp nơi. Những ngày đó, điều đó phải là một người mẹ tồi. Vì vậy để làm điều đó, các mạch sữa đã khô cạn, vì vậy Ngài sẽ phải làm các mạch sữa mới, và vân vân, để nuôi đứa bé. Và một điều khác, một phụ nữ một trăm tuổi, sắp chuyển dạ? Ngài sẽ phải làm cho bà một trái tim mới. Thấy không? Vì vậy Ngài đã không sửa chữa nó lại. Ngài đã tỏ cho thấy, trong ông, những gì Ngài sẽ làm với tất cả Dòng dõi của Áp-ra-ham, họ sẽ trở lại mới, có được một thân thể mới để tiếp nhận Con sắp đến mà chúng ta đang tìm kiếm. Tôi vẫn tin lời hứa.

Anh em nói, “Cực đoan quá!”

124 Được rồi, chờ một chút. Hãy xem, họ đã thực hiện một chuyến đi, ba trăm dặm từ nơi họ ở, xuống xứ Phi-li-tin, đến Ghê-ra. Và dưới đó có một người trẻ tuổi tên là A-bi-mê-léc, ông là vua, và ông đang tìm kiếm một người vợ yêu dấu, và tất cả những cô gái Phi-li-tin xinh đẹp đó. Ở đây bà nội trẻ đến, Sa-ra, bây giờ, với chiếc khăn choàng của bà, và Áp-ra-ham. Và Áp-ra-ham nói, “Em yêu dấu, anh muốn em giúp anh một việc.” Nói, “Em nhìn trông rất đẹp, khi vua đó nhìn thấy em, ông ấy sẽ lấy em làm vợ.” Và khi mọi người nhìn thấy bà, bà rất xinh đẹp! Bà nội ư? Bà rất xinh đẹp, cho đến nỗi, A-bi-mê-léc lấy bà làm vợ.

125 Và rồi Ngài hiện ra với A-bi-mê-léc trong một giấc mơ, và phán, “Chồng nàng là tiên tri của Ta. Người chạm vào nàng, người quả hẳn sẽ chết.” Đúng không?

126 Ngài đang tỏ cho thấy ở đó những gì Ngài sẽ làm với tất cả con cái của Áp-ra-ham. Nói, “Ngài không nói khi nào Ngài sẽ làm điều đó, nhưng Ngài phán Ngài sẽ làm điều đó.” Được rồi, bạn ơi, cứ để nó tiếp tục. Ngài sẽ làm điều đó dù sao đi nữa. Ngài đã hứa điều đó. Bây giờ, nhưng hai mươi lăm năm sau, Sa-ra có con, từ thời điểm của lời hứa. Lời không bao giờ nói khi nào nàng sẽ có nó, nhưng nói nàng sẽ có nó.

¹²⁷ Chúng ta hãy nhanh lên với những người làm chứng này bây giờ. Người làm chứng thứ ba, Môi-se. Ông nói Đức Chúa Trời đã ban cho ông một dấu hiệu để làm, để chứng minh rằng đó là Lời dành cho thời đại đó. Ông đã lấy Lời, với một dấu hiệu và một Tiếng nói, và đi xuống trước Mục sư Pha-ra-ôn. Và Mục sư Pha-ra-ôn nói, “Hừ, đó là một trò ảo thuật rẻ tiền. Ta có người ở đây có thể làm điều tương tự.” Và họ đã làm điều đó. Những kẻ giả mạo! Ông nói, “Nếu tôi đã không là một tiên tri và biết rằng đó là Lời đã hứa, tôi hẳn nói không có gì với điều đó, bởi vì những kẻ giả mạo này ở ngoài đây đang làm điều giống như tôi đang làm.” Nhưng ông biết nó đến từ Đức Chúa Trời, vì vậy ông vững vàng kiên định.

¹²⁸ Đức Chúa Trời phán ông sẽ giải cứu dân sự và họ sẽ đến một ngọn núi. Ông mong đợi có lẽ họ sẽ trở lại vào ngày đó. Nhưng, chính những năm sau, nhưng họ đã trở lại. Họ đã lên núi. Đức Chúa Trời đã làm ứng nghiệm Lời Ngài. Ngài đã đem họ đến miền đất hứa, như Ngài đã phán. Ông đã tin Lời Đức Chúa Trời.

¹²⁹ Bây giờ ngay lập tức tôi sẽ lấy một nhân chứng khác, nhân chứng thứ tư, là Giô-suê. Ông nói, “Khi Đức Chúa Trời ban cho chúng ta lời hứa, và chúng ta đã đi qua tới...” Nó chỉ khoảng hơn bốn mươi dặm. “Và khi chúng tôi đến Ca-đe Ba-nê-a, Môi-se đã sai đi những người làm chứng để tìm hiểu xem chúng tôi có thể chiếm lấy nó hay không. Và, ồ, dân A-ma-léc, và những người khổng lồ kia, và những bức tường cao,” nói, “chúng tôi không thể chiếm lấy nó, chút nào, nó trông giống như vậy.”

¹³⁰ Nhưng người nào đó đã đi qua và mang về một số chứng cứ rằng vùng đất đó tốt đẹp. Vì vậy ông nói, “Tất cả những người còn lại của các chi phái, họ nói, ‘Ồ, chúng ta không thể chiếm được nó.’” Ông nói, “Tôi đã đứng lên và làm cho dân sự nín lặng, và để cho họ biết nó không phải là tầm cỡ của sự việc đó ở đó; đó là lời hứa của Đức Chúa Trời, và Đức Chúa Trời sẽ thực hiện nó.” Ông nói, “Sau khi tôi làm cho dân sự yên lặng, Ngài không hề đem chúng tôi qua xứ đó, ngày hôm sau, tuần kế tiếp. Bốn mươi năm sau, Ngài đã đem chúng ta qua. Nhưng Ngài không nói khi nào Ngài sẽ đem chúng tôi qua; Ngài phán Ngài sẽ đem chúng tôi qua, vì vậy chúng tôi đã đi qua.”

¹³¹ Tôi muốn có Ê-sai đến chỉ trong chốc lát. Hãy xem Ê-sai. Ông nói, “Tôi là một tiên tri được chứng thực giữa vòng dân sự. Mọi người đã tin tôi. Từ Vua Ô-xia, tất cả, đều tin tôi. Tôi là một tiên tri được chứng thực. Những gì tôi đã nói, Đức Chúa Trời đã làm ứng nghiệm. Ngài—Ngài đã làm cho những lời của tôi, mà tôi đã nói, ứng nghiệm, bởi vì tôi đã nói ra chúng trong Danh Ngài, Đức Giê-hô-va.” Ông nói, “Một ngày kia, Đức Giê-hô-va phán với tôi và phán, ‘Ta sẽ ban cho họ một dấu hiệu, một gái đồng trinh sẽ chịu thai.’ Và tôi đã nói, tôi chỉ nói điều đó giống như Đức Giê-hô-va đã phán.”

¹³² Nói, “Và muốn các ông biết rằng, tòa án này, rằng mọi cô gái Hê-bơ-rơ đều chuẩn bị những đôi tất và mọi thứ sẵn sàng để có đứa con này. Một trinh nữ sẽ thọ thai. Và cứ như vậy, nhiều tháng, điều đó đã không xảy ra. Nhiều tuần, nó đã không xảy ra. Khoảng tám trăm năm sau, điều đó đã xảy ra, nhưng một trinh nữ đã thụ thai và sinh ra một đứa con.” Đức Giê-hô-va không bao giờ nói với ông điều đó sẽ xảy ra ngày mai, một trinh nữ nào đó trong thời đại của anh chị em. Ngài chỉ phán, “Một trinh nữ sẽ chịu thai,” và điều đó không có gì bàn cãi. Ngài không nói khi nào. Ngài chỉ nói nàng sẽ chịu thai.

¹³³ Bây giờ, nếu tòa vui lòng, tôi xin là nhân chứng kế tiếp của Ngài? Tôi muốn làm chứng cho Ngài, nhân chứng tiếp theo. Lời hứa của Lời dành cho thời đại này, là những gì tôi làm chứng cho.

¹³⁴ Lúc mới sinh ra, như một cậu bé ở Kentucky, anh em thấy điều đó trên những tấm thẻ cầu nguyện và mọi thứ, Ánh Sáng đó đã ở đó. Tôi đã kể mẹ tôi và bố tôi, tất cả đã trải qua thời đại đó. Hy vọng điều này nghe không có vẻ cá nhân, nhưng tôi chỉ đang đứng để làm chứng trước Ngài. Đây là Ngài trong hình thức Lời. Tôi không biết nó có ý nghĩa gì; không ai biết. Trở lại đó trong những ngọn núi đó, trong một ngôi nhà nhỏ...Thậm chí không có kính cửa sổ như tất cả các bạn có bây giờ; anh em đã có một cánh cửa nhỏ cũ kỹ mà anh em đẩy mở ra để làm cửa sổ. Và buổi sáng hôm đó, một Ánh Sáng đã đi vào.

¹³⁵ Tôi muốn nói với mọi người, nói với mẹ. Những điều tôi muốn kể, chúng sẽ luôn xảy ra theo cách đó. Họ không tin điều

đó. Họ nói, “Không phải vậy.” Nhưng khoảng ba mươi năm sau, Đức Chúa Trời đã chứng minh điều đó bằng chứng cơ khoa học, rằng nó là vậy. Nó là vậy, bởi vì đó là một lời hứa.

¹³⁶ Tại một cây, lúc bảy tuổi, nơi mà Tiếng đó đã phán với tôi và nói, “Đừng bao giờ hút thuốc, nhai kẹo, hay uống rượu, hay làm ô uế thân thể ngươi.”

¹³⁷ Và tôi ở trong nhà của một người bán rượu lậu, thậm chí không biết Kinh Thánh là gì, không hơn chỉ một lời. Chúng tôi có thể đã có thể tìm thấy một quyển lịch niên giám, nhưng không có một quyển Kinh Thánh trong nhà của chúng tôi. Không có gì ngoài một đám...Không nói chống lại dân sự của tôi, nhưng Đức Chúa Trời biết tất cả về điều đó. Không có cách nào cả, những người của tôi ở trước tôi, đằng sau đó là Công giáo. Tất cả họ đã kết hôn ngoài nhà thờ và bỏ đi, và không có tôn giáo nào cả. Chúng tôi thậm chí không để ý đến điều đó.

¹³⁸ Nhưng Ngài—Ngài đã bảo tôi điều gì sẽ xảy ra, rằng tôi không được hút thuốc, hay uống rượu, hay làm ô uế thân thể tôi theo bất kỳ cách nào, sẽ có một công việc cho tôi làm khi tôi lớn hơn.Ồ, đã nhiều năm sau đó. Làm sao tôi biết tôi sẽ là một mục sư? Tôi ghét ý nghĩ về một thầy giảng. Nhưng điều đó đã xảy ra, dù sao đi nữa. Nó cho thấy Ngài giữ Lời Ngài. Mười bảy năm sau khi Ngài hiện ra với tôi ở đó trong một bụi cây...

¹³⁹ Chúng tôi thấy, ngày kế tiếp sau đó, Ngài đã chỉ cho tôi một cây cầu bắc qua sông, bắc qua nó, cho thấy mười sáu người rơi xuống sông. Tôi đã nói với mẹ. Đang ngồi dựa vào một cây, nhìn xem nó. Bà nói, “Con đã mơ ngủ đấy thôi, con yêu quý.”

Tôi nói, “Không, không đâu, mẹ ơi. Con đã xem thấy nó.”

¹⁴⁰ Chính xác là mười bảy năm kể từ ngày đó, Cầu Thành phố tại Jeffersonville bắc ngang qua Kentucky, và người thứ bảy...Và mười sáu người đã mất mạng vì điều đó, thật chính xác như đã nói. À, Ông Không Tin cũng đã cảm dỗ tôi suốt thời gian ấy!

¹⁴¹ Và tôi xin chỉ nhắc đến bên khởi tố mù quáng này, về Chúa Jêsus ở đây với những vết đinh trong tay Ngài. Ngài không bao giờ nói một điều như thế. Ngài phán, khi Ngài trở lại từ Trời, rằng, “Mọi đầu gối sẽ quỳ xuống, và mọi con mắt sẽ thấy Ngài,

và mọi lưỡi sẽ xưng nhận.” Ngài chỉ hứa ban cho quyền năng của Thánh Linh và chứng thực Lời Ngài, trong Mác, và những gì Ngài sẽ làm. Ngài thật sự không...Họ thật sự không hiểu được điều đó.

¹⁴² Bây giờ, dựa trên cơ sở của cuộc tranh luận này, chiều nay, và chúng ta đang sống...Mà, tôi sẽ phải bỏ qua, anh em thấy tôi lật những trang của phân đoạn này và các thứ, tôi phải đưa nó ra, nhưng tôi nghĩ bây giờ chúng ta đủ thông tin để hiểu được nó.

¹⁴³ Bây giờ họ vẫn không tin điều đó. Chúa Jêsus đã hứa rằng, “Như việc đã xảy ra trong thời Nô-ê, và như việc đã xảy ra trong thời của Lót thể nào, nó sẽ xảy ra trong ngày sau rốt thể ấy.” Chúng ta đã hiểu điều đó. Nó ở đây. Nó đã được chứng thực rồi, đúng như bao lời Kinh Thánh! Trong thời đại Sô-đôm, những gì đã xảy ra với Áp-ra-ham, sẽ trở lại với Dòng dõi hoàng gia của Áp-ra-ham, mà ở trong Đấng Christ; Đấng Christ trở lại trong hình thức của Lời, đang làm việc trong con người, và tỏ cho thấy những dấu hiệu mà Ngài đã hứa nó sẽ xảy ra, nó sẽ thực hiện. Ngài đã hứa rằng Ngài sẽ làm điều đó. Đức Chúa Trời đã hứa điều đó. Và Đức Chúa Trời sẽ giữ lời hứa của Ngài.

¹⁴⁴ Và bây giờ, cách đây vài năm, tôi đã nói với anh em rằng Ngài đã phán với tôi và nói, “Sẽ có ba giai đoạn của chức vụ này. Và một trong chúng sẽ là nắm lấy bàn tay dân sự, và sẽ biết những vấn đề của họ là gì.” Bao nhiêu người nhớ điều đó? Chắc chắn. Chẳng phải tôi đã nói với anh em, “Nếu tôi chân thành,” mà Ngài đã bảo tôi, “sẽ ứng nghiệm rằng tôi sẽ biết ngay cả bí mật trong lòng họ”? Tôi đã nói với anh em điều đó không? Bao nhiêu người nhớ điều đó? Nó đã xảy ra không? Nó không hề xảy ra ngày hôm sau, nó đã xảy ra nhiều năm sau, nhưng nó đã xảy ra.

¹⁴⁵ Và Ngài phán dưới dòng sông, Ngài phán, “Như Giăng Báp-tít được sai đến để công bố sự đến của Đấng Christ, vào cuối chức vụ của mình, Chúa Jêsus đã đến. Và như Giăng được sai đến, chức vụ của người cũng sẽ báo trước sự Đến lần thứ Hai của Đấng Christ.” Và đã có một cuộc phục hưng phổ quát giữa dân sự của Đức Chúa Trời, khắp thế giới, trong mười lăm năm qua; cuộc phục hưng dài nhất. Bất cứ sử gia nào cũng biết rằng không

có cuộc phục hưng nào kéo dài hơn ba năm. Và cuộc phục hưng này là mười lăm năm. Và hãy nhìn xem hội thánh ngày nay, nó trở nên nguội lạnh. Chúng ta đang chờ đợi sự Đến của Ngài. Ngài đang chứng thực chính Ngài, đang tỏ cho thấy.

146 Bây giờ, tất cả những điều này đã xảy ra. Ngài đã hứa trong đó, rằng, “Người sẽ biết bí mật của lòng.”

147 Bây giờ giai đoạn thứ ba chỉ mới mở ra trong chức vụ bây giờ. Tôi sẽ không mất thời gian để đi vào đó, bởi vì tôi nghĩ tôi không nên. Nhưng nhiều người trong anh em ở đây biết về điều đó, đây, về những gì đã xảy ra.

148 Bây giờ, khi tôi nói với anh em, khi tôi đến Thành phố Kansas lần đầu tiên ở dưới đây, và ở dưới Arkansas, rằng những điều này sẽ xảy ra, và chúng đây này. Chúng ta là những nhân chứng sống mà chúng đã xảy ra. [Băng trống—Bt.]...Đức Chúa Trời đã phán sẽ ứng nghiệm. Không nói nó sẽ xảy ra ngay lúc đó. Ngài phán nó sẽ ứng nghiệm.

149 Mác 16 nói, “Những dấu hiệu này sẽ theo sau những kẻ tin.” Nếu tôi không phải là người tin, thì tại sao Lời này đã được chứng thực là Lẽ thật?

150 Nếu anh em không phải là người tin, thì tại sao Đức Chúa Trời ban cho anh em Đức Thánh Linh? Anh chị em có thể có tất cả các loại biểu hiện, anh chị em có thể chạy, nói tiếng lạ, và làm những việc giống như những người có Đức Thánh Linh; nhưng nếu đó không phải là điều gì đó chân thật trong lòng anh em, nó sẽ không bao giờ mang Lời đó đến với sự sống. Nhưng nếu đó là điều chân thật ở trong đó, “trời và đất sẽ qua đi, nhưng Lời đó không thể qua đi.”

151 “Những dấu hiệu này sẽ theo sau những kẻ tin; nếu họ đặt tay trên người đau, người đau sẽ bình phục.” Và anh em thấy những người khác đang hồi phục. Ngài không nói họ sẽ bình phục ngay lúc đó. Ngài phán, “Họ sẽ bình phục nếu họ tin điều đó.”

152 Bao nhiêu người nghe, đó là Lẽ thật? Bao nhiêu người tin rằng Lời Đức Chúa Trời vẫn đúng? Nó chỉ bị giải thích sai với mọi người. Anh em không tin điều đó sao? Nó chỉ bị giải thích sai.

153 Bây giờ, không phải trở lại trong thời của Luther, không phải trở lại trong thời của Phao-lô, không phải trở lại trong thời của Nô-ê và những người làm chứng khác, không phải mười lăm năm trước khi tôi nói với anh em những điều này sẽ ứng nghiệm; nhưng ngày hôm nay ở Topeka, Kansas, ngày này, giờ này, phút này, chúng ta hãy gọi Lời của Đức Chúa Trời đến với một cuộc đối đầu quyết định. Ngài đã hứa điều này sẽ xảy ra trong những ngày sau rốt.

154 Bây giờ anh chị em tin Ngài giữ Lời Ngài không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Ngài phải giữ Lời Ngài, để là Đức Chúa Trời. Ngài phải làm điều đó. Ngài phải giữ Lời Ngài.

155 Vậy thì, Ngài đã hứa, “Như đã xảy ra trong thời của—của Sô-đôm thế nào, khi Con Người đến cũng thế ấy,” rằng Ngài sẽ được—được bày tỏ trong những ngày sau rốt giống như Ngài đã ở với Áp-ra-ham và Dòng dõi của ông tại Sô-đôm? Ngài đã hứa điều đó không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Lu-ca chương 17, câu thứ 30, anh em có thể đọc nó. Bây giờ, Ngài đã hứa điều đó. Ngài đã nói điều đó sẽ xảy ra. Chúa Jê-sus phán tất cả lời Kinh Thánh phải được ứng nghiệm, tất cả những gì Ngài đã hứa.

156 Ngài đã hứa trong Ma-la-chi 4, Ngài sẽ làm gì trong những ngày sau rốt này? Và ngay lập tức sau khi điều này sẽ bùng cháy lên, và thiêu rụi kẻ không tin, và người công bình sẽ bước ra trên tro tàn của người không tin. Đúng vậy.Ồ, chúng ta ở gần kề ngay đây.

157 Bây giờ, ngay trước khi trận lụt lớn ập đến, Ngài đã hứa điều gì? Ngay trước khi sự ra khỏi của Nô-ê—của Nô-ê...hay Môi-se đến để mang dân Y-sơ-ra-ên ra, điều gì đã xảy ra? Ngay trước khi Chúa Jê-sus đến, điều gì đã xảy ra?

158 Giảng, chúng ta đã không mang ông ra để làm chứng. Chúng ta đã có ông ở đây, nhưng không phải với một người làm chứng, cách mà ông đã được gọi ra khỏi tất cả thần học của thời đó, để đi vào đồng vắng, bởi vì ông đã xác nhận, ông phải xác nhận Đấng Mê-si.

159Ồ, giả sử chúng ta đã đi xuống trường học, đến với cha của ông. Nói, “Bây giờ, tôi là một người bạn thân của bố anh.Ồ, ông

ấy là một cụ già vĩ đại. Tôi yêu mến ông ấy. Và tôi biết...Bây giờ Anh Giảng không phải là Đấng Mê-si đó sao? Bây giờ anh biết đây, Giảng, là người ấy.”

¹⁶⁰ Đây, ông đã tự phân rẽ. Lúc chín tuổi, ông đi vào đồng vắng, bởi vì ông là một người yêu thích đồng vắng. Thánh Linh của Ê-li đã ở trên ông. Và Thánh Linh của Ê-li; không phải Ê-li, ông là một con người; đó là Thánh Linh của Đức Chúa Trời với Lời đó trong thời đó. Và ông đã đi vào đồng vắng. Rồi khi ông đi ra, ông—ông phải xác nhận Đấng Christ, không phải là người tốt, nhưng, “Trên Người người sẽ thấy Thánh Linh giáng xuống.” Không phải người là giáo sư giỏi nhất, không phải người là người cao quý nhất trong xứ vào thời đó, nhưng, “Trên Người Chính Đức Thánh Linh đã xác nhận như Lời.” Tự Chính Lời đã xác nhận Lời.

¹⁶¹ Bây giờ Ngài đã hứa điều đó trong những ngày sau rốt. Chúa Jêsus sẽ làm, hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi. Anh chị em tin điều đó không? [Hội chúng nói, “Amen.”—Bt.]

¹⁶² Bây giờ chúng ta hãy cúi đầu một lát. Hãy có đức tin. Đừng nghi ngờ. Hãy tin.

[Một chị em nói tiếng lạ, và rồi đưa ra một sự thông giải. Bằng trống—Bt.] Cảm ơn Chúa.

¹⁶³ Được rồi. Ngài hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi. Anh chị em tin điều đó không? [Hội chúng nói, “Amen.”—Bt.]

¹⁶⁴ Vậy thì Ngài đã hứa điều gì để chứng thực chính Ngài? Trong một con người, một xác thịt con người, giống như Ngài đã chứng thực với Áp-ra-ham, “Khi Con Người...” Sẽ là Con Người, không—không—không—không phải Con Đức Chúa Trời bây giờ; Con Đức Chúa Trời trong Con Người. Trong Ê-xê-chi-ên, chương 1, câu thứ 2, Đức Giê-hô-va đã gọi Ê-xê-chi-ên là Con Người, chính xác những gì Chúa Jêsus đã gọi chính Ngài. Anh em hiểu điều đó, qua sự giảng dạy trong tuần. Bây giờ, hãy xem, Con Người là gì? Tiên tri. Ma-la-chi 4 là gì? Là một nhà tiên tri. Những điều này xảy ra trong những ngày sau rốt là gì? Bây giờ, Ngài không bao giờ nói khi nào. Ngài đã nói chúng sẽ xảy ra, và chúng đã xảy ra. Bây

giờ, anh em, nếu Ngài vẫn là Con Đức Chúa Trời, Con Người; sẵn sàng được bày tỏ trong những ngày sau rốt trên ngôi của Đa-vít, như Con vua Đa-vít. Đấy, hãy xem, thế thì nếu Ngài...Nếu đúng thế, Ngài đã hứa điều đó, Ngài chịu trách nhiệm với Lời đó. Ngài chịu trách nhiệm với Lời đó.

¹⁶⁵ Bây giờ anh em chạm vào vạt áo Ngài bằng đức tin của mình. Và tôi đã đưa ra những tuyên bố này. Nếu nó thuộc về Đức Chúa Trời, nó sẽ ứng nghiệm; nếu nó không thuộc về Đức Chúa Trời, nó sẽ không ứng nghiệm. Và đó chỉ là những gì đúng, xem thử điều này có đúng không, chúng ta ở giữa những người tin hay không. Bây giờ anh em phải là một người tin, cũng giống như tôi là một người tin. Anh em phải tin đây là Lẽ thật. Nếu anh em tin điều đó, nó sẽ xảy ra. Bây giờ hãy cầu nguyện, mỗi người trong anh chị em, hãy tin theo cách riêng của mình.

¹⁶⁶ Chúng ta hãy bắt đầu từ một phía, chỉ tập trung vào một phía. Và chỉ, tôi muốn phía này trên đây dựa vào bức tường ở đây, ở nơi nào đó, anh em tin. Hãy có đức tin. Đừng nghi ngờ. Cứ tin, thưa rằng, “Lạy Chúa!”

¹⁶⁷ Đừng nhìn tôi bây giờ, đấy. Anh chị em có thể nhìn vào tôi, nhưng, hãy nhìn xem, hãy để đức tin của anh chị em nhìn xa hơn thế. Anh chị em có thể nhìn tôi bằng con mắt thuộc thế, nhưng hãy nhìn Ngài bằng con mắt đức tin của mình, rằng Ngài là Lời đó. Và—và Ngài vừa thay đổi mặt nạ của Ngài, đấy, từ những gì không thể được nhìn thấy đến những gì được tuyên bố tuyệt đối, Lời đã trở nên xác thật. Hãy có đức tin.

¹⁶⁸ Bây giờ đừng di chuyển xung quanh bây giờ. Hãy thật yên lặng, cung kính. Anh chị em có thể di chuyển, trong chốc lát; nhưng hãy thật yên lặng, cung kính.

¹⁶⁹ Bây giờ, nó, nó là gì? Đó là một ân tứ. Một ân tứ không phải để nhận lấy, giống như một thanh gươm, và đi, đâm và đâm và lôi kéo. Không phải thế. Một ân tứ chỉ là tự đem mình ra khỏi con đường đó, để Đức Thánh Linh có thể làm việc trong một thân thể con người. Đừng cố gắng nói, “Vinh hiển thay Đức Chúa Trời, tôi đã có một ân tứ! Tôi có một ân tứ, ha-lê-lu-gia!” Anh chị em sẽ không bao giờ hiểu được điều đó. Nếu anh em thật sự biết cách để cho đi chính mình!

¹⁷⁰ Nó giống như kéo một răng cửa. Thấy không? Thay đổi chính mình thành đức tin, từ sự không tin, chỉ giật một chút bánh răng cửa trở lại đó, nói, “Ồ, tôi luôn luôn là người hoài nghi, nhưng thực sự, bây giờ, tôi tin bây giờ.” Bây giờ hãy xem điều gì xảy ra lúc đó. Cứ làm điều đó một lần và xem điều gì xảy ra. Chỉ cầu nguyện.

¹⁷¹ Và tôi cố gắng tự tìm cho mình từ sứ điệp, thành một ân tứ. Một ân tứ, với, mà Lời có thể tự bày tỏ Nó bởi—bởi, như Hê-bơ-rơ 4:12 nói, “Phân biệt, biết những ý tưởng trong lòng.”

¹⁷² Hãy cầu nguyện cho bất cứ điều gì sai trật với anh chị em. Hãy cầu nguyện, và chỉ nói, “Lạy Chúa, con—con có nhu cầu. Người đó không biết con, nhưng con có nhu cầu.”

¹⁷³ Nhon Danh Chúa Jêsus Christ, Con Đức Chúa Trời, vì sự vinh hiển của Đức Chúa Trời, và theo Lời Đức Chúa Trời mà tôi vừa có được qua sự giảng dạy, Tôi nhận lấy mọi linh ở đây dưới sự kiểm soát của tôi.

¹⁷⁴ Bây giờ, cho dù điều gì xảy ra...Có thể có điều gì đó xảy ra chỉ trong một phút. Có một nhà phê bình đang ngồi ở đây, và tôi chỉ đang nghĩ điều gì đó sắp xảy ra. Thấy không? Vì vậy hãy thật cung kính. Nếu bất cứ điều gì bị quấy rầy, anh em cứ ngồi yên. Anh em ngồi yên thật sự, hãy để người đó làm những gì họ sẽ làm. Hãy xem điều gì xảy ra. Hãy để họ hành động, và xem điều gì xảy ra. Anh em sẽ thấy Ngài có phải là Đức Chúa Trời hay không. Anh em nên thấy Ngài trong trận chiến. Anh em đã thấy Ngài trong sự chữa lành; hãy xem Ngài trong trận chiến. Sa-tan đang cố gắng hết sức để làm điều đó. Nhưng cứ—cứ để hắn làm điều đó một lần, xem điều gì xảy ra.

¹⁷⁵ Có một người khác đang ngồi ở đây đang bị đau đớn, đang ngồi ngay dưới đây, một người đàn ông và vợ ông. Bà ấy đang cầu nguyện. Ông ấy đang cầu nguyện cho bà. Đó là một tình trạng căng thẳng, những dây thần kinh ở mặt. Bà ấy là một người phụ nữ chắc nịch. Chồng bà mặc áo sơ mi trắng. Bà đang đặt tay ông trên bà. Đó là thật. Hãy giơ tay lên, nếu điều đó đúng, nếu đó là điều quý vị đang cầu nguyện. Đừng lo lắng. Nó sẽ dừng lại. Đó là một lời hứa, nếu anh chị tin. Anh chị đã chạm vào áo Ngài.

¹⁷⁶ Có một quý bà đang ngồi ngay phía sau đây ở bên này, bà ấy đang đau khổ vì bệnh phụ nữ. Tôi hy vọng bà ấy...Ồi Chúa! Bà Reed, bà biết tôi không biết bà. Nhưng đó là thật, phải không? Bà đang cầu nguyện, “Lạy Chúa, xin thương xót con.” Ngài thương xót. Bệnh sẽ lìa khỏi bà bây giờ. Bà cứ tin hết lòng. Bà đừng nghi ngờ. Bà hãy có đức tin.

¹⁷⁷ Đây, đây là một phụ nữ đang ngồi ngay phía cuối đây, đội chiếc mũ nhỏ trông giống như màu tối. Bà ấy đang cầu nguyện về...Đó là rắc rối. Bà đã bị bệnh. Anh chị em không thấy Ánh sáng đó đang treo lơ lửng trên bà ấy ở đó sao? Thấy không? Bà ấy gục đầu xuống. Bà ấy bị đau đầu gối. Bà bị đau đầu gối. Bà bị ngã và đau đầu gối. Thấy không? Tôi không biết bà ấy; Đức Chúa Trời biết điều đó. Nhưng điều đó là thật, phải không, thưa bà?

¹⁷⁸ Ở đây, hãy đặt tay bà lên người phụ nữ kế bên đang ngồi với bà; đến ngay với cô ấy. Cô ấy đang bị chứng thần kinh. Và tình trạng thần kinh đó đã...Cô ấy bị bệnh về mắt. Và đôi mắt đã được giải phẫu, mà đã gây ra điều đó. Đúng vậy, phải không? Hãy giơ tay lên. Nếu cô có thể tin!

¹⁷⁹ Người phụ nữ khác này đưa tay lên ngay đó bên cạnh cô ấy, hầu như làm cô ấy xúc động. Nhưng lý do, nếu bà...Bà tin rằng Đức Chúa Trời có thể nói cho tôi biết nan đề của bà là gì không? Nó ở trong mắt cá chân của bà. Nếu đúng, hãy vẫy tay như thế. Được rồi.

¹⁸⁰ Ngài đã phán Ngài sẽ làm gì? “Ngài hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi.” Bà tin điều đó không?

¹⁸¹ Đây là một người đàn ông đang ngồi trước mặt tôi. Anh ấy đang bị viêm khớp. Anh ấy thực sự...Tôi không biết anh ấy sẽ có được điều đó hay không. Anh ấy hầu như là một người đàn ông trạc tuổi tôi. Anh ấy bị chứng viêm khớp. Anh ấy không đến từ đây. Anh ấy đến từ Thành phố Kansas. Anh có tin rằng Đức Chúa Trời sẽ chữa lành cho anh không? Anh có tin Đức Chúa Trời có thể nói cho tôi biết anh tên gì không? Ông Francis. Ông hãy tin hết lòng. Ngài đang cố đem ông khỏi điều đó, thưa ông. Và anh ấy—anh ấy...Anh đang nghĩ tôi đang muốn nói đến một người khác, nhưng đó là anh. Và khi tôi nói điều đó, một cảm giác thật

kỳ cục đến trong anh, thật êm dịu và ấm áp. Nếu đúng thế, hãy vẫy tay như thế này.

¹⁸² Ngoài ra, vợ anh đang ngồi ở đó, bà ấy là Bà Francis. Bà cũng bị viêm khớp. Và bà bị bệnh về mắt, và bệnh ở tai. Đúng thế không? Đúng vậy.

¹⁸³ Người phụ nữ ngồi bên cạnh, ngay bên cạnh bà ấy ở đó, bà ấy đang bị suy giãn tĩnh mạch. Đúng. Bà ấy có điều gì đó không ổn bên trong, loại nào đó...Đó là bệnh bàng quang. Bà ấy bị bệnh bàng quang. Bà ấy cũng đến từ Thành phố Kansas. Bà Gregg. Đúng thế.

¹⁸⁴ Nếu tôi là một người hoàn toàn xa lạ với quý vị, hãy giơ tay lên như *thế*, vì vậy, tôi muốn nói, với những người này ở đây đã được gọi, hãy giơ tay lên, các bạn những người vừa được gọi lúc đó, nếu tôi là người lạ.

¹⁸⁵ Đó là gì? Cùng một Đức Chúa Trời Đấng đã giáng xuống trong xác thịt con người, và ăn thịt và uống sữa. Và Chúa Jêsus đã phán...Và đúng hơn là, Áp-ra-ham đã nói rằng Ngài là “Ê-lô-him,” Đức Chúa Trời đã biểu hiện trong xác thịt. Chúa Jêsus phán, “Như việc đã xảy ra trong ngày đó, Đức Giê-hô-va đó, Con Người lần nữa, trong hình thức tiên tri, giống như Ngài đã đến, sẽ trở lại vào những ngày sau rốt,” ngay trước khi thân thể của anh chị em sẽ được thay đổi. Chúng ta, chúng ta không thể...Thấy đó, Sa-ra không thể nhận đứa bé đó trong thân thể đó, phải không? Áp-ra-ham không thể, trong thân thể của ông. Thân thể của ông phải được thay đổi. Thân thể chúng ta cũng vậy, để tiếp nhận Con. Hãy nhận lấy Lời, và Ngài là Con. Đó là Lời. Các bạn tin điều đó không?

Bây giờ hãy cúi đầu chỉ một lát.

¹⁸⁶ Thành thật mà nói, với cả tấm lòng, Đức Chúa Trời được xưng công bình trong việc đưa ra những lời hứa này không? Anh chị em tin Lời Ngài là Lễ thật không? Anh chị em có tin rằng những nhân chứng này chỉ là những nhân chứng giả, rằng họ đã không có đức tin để tin điều đó lúc ban đầu? Anh chị em là bồi thẩm đoàn và anh chị em là quan tòa. Mỗi bồi thẩm đoàn phải quyết định, quan tòa phải thông qua phán quyết. Anh em đã quyết

định rằng Lời Đức Chúa Trời, của Mác 16, là Lẽ thật chưa? Nếu có, hãy giơ tay lên. Tôi đã đưa những nhân chứng ra, mà đến trong cùng một cách như thế này trong những ngày sau rốt, và chứng minh rằng Lời Đức Chúa Trời là đúng. Và Lời Đức Chúa Trời hứa điều này trong những ngày sau rốt. Và tôi ở đây, và anh em ở đây, trước anh em, để chứng minh những người còn lại của họ, mỗi người trong anh em. Mỗi người trong anh chị em có thể được gọi, từng người một, như thế, nếu anh chị em tin điều đó. Hãy hỏi những người này, nói chuyện với họ, nơi mà Đức Thánh Linh đã kêu gọi.

¹⁸⁷ “Anh đang làm gì bây giờ, Anh Branham?” Cố gắng thoát khỏi Nó. Nó cứ đang xảy ra ở mọi nơi trong tòa nhà; anh em chỉ thấy nó lóe lên.

¹⁸⁸ Đấy, với điều đó, tôi đang cố gắng làm cho anh chị em tin điều đó. Hãy có đức tin nơi Đức Chúa Trời. Hãy tin điều đó. Ngài được xưng công bình khi viết điều này. Ngài đã xác nhận điều đó, và chứng minh rằng đó là Lẽ thật. Ngài đã nói tiên tri điều đó, cách đây ba mươi năm, và chứng minh điều đó ngày nay. Ngài đã nói điều đó, cách đây hai ngàn năm, và đã chứng minh điều đó ngày nay. Lời Ngài là Lẽ thật. Và mọi Lời của Đức Chúa Trời đều được hà hơi, và tất cả Nó là Lẽ thật. Và Mác 16 nói, “Họ sẽ đặt tay trên người đau và người đau sẽ bình phục.”

¹⁸⁹ Hội đồng xét xử, phán quyết của quý vị tại tòa án chiều nay là gì? Chúa Jêsus Christ hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi không? Hãy giơ tay lên. [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Anh chị em có hoàn toàn tin chắc rằng Mác 16 là Lẽ thật, Lời của Chúa Jêsus Christ, “Nếu họ đặt tay trên người đau, người đau sẽ bình phục”? Hãy giơ tay lên. [“A-men.”]

¹⁹⁰ Thế thì, hỡi Sa-tan, người phải đi. Ông Không Tin, ông không có liên quan gì giữa chúng tôi nữa. Ông Hoài Nghi, hay Ông Thiếu Kiên Nhẫn, tôi không quan tâm mất bao lâu, nó sẽ xảy ra.

¹⁹¹ Anh em có gọi tôi là một người tin không? Hãy giơ tay lên nếu có. Tôi là một người tin. Tôi sẽ cầu nguyện cho anh chị em, đặt tay trên anh chị em. Anh chị em có tin rằng các mục sư của mình ở đây là những người tin không? Hãy giơ tay lên. Bao nhiêu mục sư tin ở ngoài đó? Hãy giơ tay lên.

¹⁹² Tôi sẽ mời các mục sư truyền đạo tin cậy đến đây chỉ một phút. Được không, thưa mục sư? Hoàn toàn. Tôi muốn mọi mục sư trong tòa nhà này, đó là tín hữu, hãy đến đây và đứng với tôi một lát. Tôi muốn có những tín đồ chân chính bây giờ. Hãy nhớ, chúng ta không muốn những kẻ giả tin. Chúng ta muốn có những người tin chân chính. Hãy đến đây và đứng trên bục giảng. Sẽ thấy điều gì đó xảy ra bây giờ. “Tôi tin anh đã nói với tôi Lẽ thật.”

¹⁹³ Bây giờ hãy nhớ, thật yên lặng chỉ một phút, khi những mục sư truyền đạo này đang đến, tôi muốn nói điều gì đó với anh em. Bây giờ điều gì, điều gì sẽ xảy ra? Hành động của anh em, từ hành động của anh em...Người nào đó đã lên đi. Nó ổn thôi. Hành động của anh em, từ đây trở đi, sẽ là sự phán xét của anh em. Bao nhiêu người tin điều đó, hãy giơ tay lên.

¹⁹⁴ Bây giờ mọi người có—mà có một—một thẻ cầu nguyện, hãy đứng lên phía bên tay phải ở đây, đi qua bên này. Các bạn, mỗi người trong các bạn ở trong lối đi của mình, hãy đứng ra bên tay phải của lối đi, ở phía bên tay phải của lối đi.

¹⁹⁵ Bây giờ họ ở đầu cuối đằng kia ở đó, sẽ phải đi ra theo lối này. Được rồi.

¹⁹⁶ Tất cả những người này ở phía bên này, với thẻ cầu nguyện, đứng lên trong lối đi này; như thế này, ở phía bên tay phải. Đó sẽ là phía bên tay trái. Tôi xin lỗi. Phía bên này ở trên đây sẽ là phía bên tay phải của anh em. Đó là phía bên tay trái của bạn. Bây giờ đến ngay xung quanh như thế, hình thành hàng của anh em.

¹⁹⁷ Bây giờ tất cả quý vị mục sư truyền đạo đến đây và làm một hàng đôi, ngay bên kia đường này, hai hàng ngay phía trên con đường này; ngay quanh đây và ngay quanh đây, mỗi người trong các bạn.

¹⁹⁸ Bây giờ bao nhiêu người trong các bạn tin? Hãy giơ tay lên, nói, “Bây giờ một lần nữa tôi muốn tỏ cho Đức Chúa Trời thấy rằng tôi hoàn toàn tin rằng Mác 16 là Lẽ thật,” giơ tay lên. “Bây giờ tôi chấp nhận nó.”

¹⁹⁹ Bao nhiêu người ở ngoài đó mà không ở trong hàng cầu nguyện, sẽ cầu nguyện cho những người này trong hàng người

cầu nguyện, và cả nhóm chúng ta với nhau sẽ cầu nguyện như những người tin chứ? Hãy giờ tay lên.

Bây giờ chúng ta hãy cầu nguyện.

²⁰⁰ Lạy Chúa Jêsus, Ngài là Đức Chúa Trời. Ngài là đấng “TA HẰNG HỮU” vĩ đại, không phải là “Ta đã là,” hay “Ta sẽ là.” Ngài là “TA HẰNG HỮU,” thì hiện tại. Không có quyền lực nào có thể cản đường Ngài. Ngài là Đức Chúa Trời, và không có ai giống như Ngài. Ngài làm cho Lời Ngài được vững chắc. Ngài đã chứng minh điều đó cho chúng con, qua những người làm chứng chiều nay trong phiên tòa này; bởi thẩm đoàn này, và cũng tòa án này, và các quan tòa sẽ có.

²⁰¹ Chúng con đã đưa ra phiên tòa, công bằng. Chúng con đã nhận lấy những gì kẻ thù nói. Chúng con đã lấy những gì nguyên cáo nói. Chúng con đã lấy những gì các nhân chứng của ông đã nói. Chúng con đã mang nó trở lại với lời chứng của Luật Sư Biện Hộ, và Ngài đã chứng minh rằng Đức Chúa Trời được xưng công bình trong việc đưa ra những lời tuyên bố này, bởi vì Ngài làm cho nó ứng nghiệm, cho người tin, bởi nhiều người làm chứng hơn người không tin có thể tạo ra những lời làm chứng. Bây giờ chúng con biết điều đó đúng. Nó chỉ đặt nếu dân sự đã phán xét Nó là đúng, Lời của Đức Chúa Trời là Lẽ thật.

²⁰² Xin nhậm lời, Chúa ôi, để mọi người đi qua hàng này ở đây... Lạy Cha, những người này đang đứng đây. Sau khi con đã chết, người nào đó có thể nói Anh Branham đã đặt tay trên họ, nhưng con muốn mọi người biết rằng những mục sư này có quyền đặt tay trên người đau thật nhiều như bất cứ ai. Họ không phải chờ đợi cho đến khi nhà truyền bá phúc âm đặc biệt nào đó đi qua, nhưng mục sư của chính họ có quyền đặt tay trên họ. Đức Chúa Trời ôi, xin ban cho điều đó, mỗi người đi qua hàng tay này ở đây ngày hôm nay; đó là sự kêu gọi và phong chức của Đức Chúa Trời, để đặt tay trên người đau.

²⁰³ Chúng con biết mình không có bàn tay thánh, nhưng chúng con không nhìn lại chính mình. Chúng con nhìn vào cửa lễ của chúng con, Chúa Jêsus Christ, hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi, Đấng đang chảy máu trước ngai của Đức Chúa Trời bây giờ, để thanh tẩy chúng con, để thực hiện sứ mạng

của Ngài. Xin ban cho, Chúa ôi, rằng mọi người nam, người nữ, chàng trai, hay cô gái, đi qua đây, sẽ đi ra khỏi bực giảng này, vui mừng, giống như thể họ bình thường và khỏe mạnh. Xin ban cho điều đó. Nguyên xin phán quyết của bồi thẩm đoàn này, mà họ tuyên bố nó là, Ngài đã được xưng công bình, và có thể bây giờ sự phán xét mà họ vượt qua sẽ là hành động của họ từ sau này. Xin giúp chúng con, lạy Chúa, trong Danh Chúa Jêsus Christ. Amen.

204 Anh Roy Borders hay người hướng dẫn bài hát nào đó, mời anh đến đây một lát và hướng dẫn. Bây giờ chúng ta nhắm mắt lại.

205 Bây giờ cứ đứng vào ngay trong hàng, khi hàng của anh em đến lượt. Đi qua đây. Chúng ta đã cầu nguyện, mỗi người trong những người này. Lý do tôi đưa họ lên đây, là điều này. Bây giờ anh em ở trên đây sẽ phải đi xuống lối này và đứng ngay vào hàng với những người này, với những người này ở đây, khi họ đi ra, đấy. Đúng thế. Bây giờ cứ chờ đợi cho đến khi họ...Chờ cho đến khi họ đi khỏi. Chờ cho đến khi hàng này đi ra; rồi bà, thưa bà. Ngay tại đây, chị ơi, đợi ngay ở đó. Đấy, chờ đợi ngay tại đó, đấy. Những người chỉ chỗ ngồi, một số anh em giúp đỡ họ ở đó, đấy. Đấy, anh em phải để cho những hàng này đi ra, những hàng này đi ra, và hàng này đi theo họ, đấy, đi qua.

206 Bây giờ nếu anh em đang đi qua đây chỉ đoán chừng, chỉ phỏng đoán, hãy ở ngoài hàng; có thể làm cho bạn tệ hơn. Nhưng nếu anh em đi qua đây, tin, không có gì sẽ lấy nó ra khỏi anh em. Bao nhiêu người biết rằng từ điều này, đây là thời điểm quyết định? Anh chị em ở trong hàng, hãy nói, “Đây là lúc. Tôi tin điều đó. Không còn phân nản về điều đó nữa. Nó đã chấm dứt rồi, ngay bây giờ. Tôi đã tin nhận Lời Đức Chúa Trời.” Nếu không, đừng đến trong hàng, bây giờ. Anh chị em tin hết lòng, và hãy đến.

207 Đức Chúa Trời đã chứng thực chính Ngài bằng Lời, và người làm chứng và sự phán xét, hiện diện ngay bây giờ, “Hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi.” Không còn lại gì ngoài việc đặt tay trên người đau, và họ sẽ bình phục. Đây là

những mục sư của anh em. Anh em biết họ là những người tin. Họ là những người chăn bầy của anh chị em.

208 Và tôi không muốn anh chị em có ấn tượng rằng tôi, Oral Roberts, hay người nào khác, là người duy nhất được phong chức để làm điều này. Mọi mục sư đều được phong chức để làm điều đó. Mọi tín đồ, cho dù anh ta là mục sư, hay không, đều được phong chức để làm điều đó. Mọi người tin, có quyền đặt tay trên người đau, và họ sẽ bình phục.

209 Tôi không nói mục sư của anh em hay bất cứ ai sẽ nhận lấy ân tứ phân biệt. Họ không phải làm điều đó; đó không phải là sự kêu gọi của họ. Đó không phải là sự kêu gọi của họ, để làm điều đó. Điều đó dành cho một người trong một thời đại.

210 Nhưng—nhưng chúng ta thấy rằng, anh chị em được kêu gọi, như một người tin. “Những dấu hiệu này sẽ đi theo họ,” nó không chỉ ra bất kỳ người nào, “những người mà tin.” Anh chị em tin điều đó với tất cả tấm lòng của mình bây giờ.

211 Anh Roy, anh hướng dẫn bài hát, *Chỉ Tin Mà Thôi*. Mọi người cầu nguyện. Các mục sư truyền đạo, khi họ đi ngang qua, đặt tay trên họ. Và giáo dân và các bạn, khi các bạn đi ngang qua đây, các bạn đừng nghi ngờ trong tâm trí mình; chỉ đi qua ngay hàng người, đi ra đây, nói, “Nó đã được giải quyết.”

212 Bây giờ hãy nhớ, anh em đã là bồi thẩm đoàn về trường hợp này. Anh chị em đã giơ tay lên rằng anh chị em đã có phán quyết của mình. Mọi người hiểu, hãy nói “a-men.” [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Anh chị em đã có phán quyết của mình. Bây giờ những gì anh chị em làm sau này sẽ chứng minh anh chị em có nói sự thật hay không. Sự phán xét của—của anh em sẽ được thông qua bởi những gì anh em làm sau đó. Đó sẽ xảy ra. Anh em sẽ là quan tòa và bồi thẩm đoàn. Nếu anh em thật sự tin điều đó, nó phải xảy ra. Nếu anh em giả bộ tin, điều đó sẽ không xảy ra.

213 Bởi vì, nó được chứng minh bởi Lời, bởi sự Hiện diện của Đức Chúa Trời, bởi mọi thứ mà có. Có điều gì còn lại để làm không? Nếu Ngài đến ngay tại đây, chiều nay, Ngài có thể chữa lành cho bạn không? Không, không. Ngài đã làm điều đó rồi. Thấy

không? Ngài là tất cả...Không còn điều gì được làm bây giờ. Ngài đã chứng thực chính Ngài ở đây, bằng Lời, đã chứng minh mọi sự. Điều duy nhất anh em phải làm...Anh chị em đã quyết định, anh chị em đã nghe phiên tòa, anh chị em đã thông qua bản án, bây giờ hãy đến và tỏ cho thấy sự phán xét của mình. A-men. Xin Chúa ban phước cho anh chị em.

214 Được rồi. [Anh Borders bắt đầu hướng dẫn hội chúng hát bài *Chỉ Tin Mà Thôi*—Bt.]

215 Hãy cầu nguyện bây giờ, thưa các anh em. Và hãy để mỗi người trong số những người chỉ chỗ ngồi để cho dân sự đi qua. Hãy đứng lên gần hơn một chút bây giờ. Mọi người chạm vào đứa trẻ đó, chạm vào mọi người. Mỗi người chạm vào dân sự, với đức tin bây giờ. Nhắm mắt lại. [Anh Branham và các mục sư cầu nguyện và đặt tay trên dân sự. Bỗng trống—Bt.]

Chỉ tin mà thôi,
Mọi sự đều có thể được, chỉ tin mà thôi;
Chỉ tin mà thôi, chỉ tin mà thôi,
Mọi sự đều có thể được, chỉ tin mà thôi.

216 Bây giờ anh em có thể hát nó theo cách này, “Bây giờ tôi tin, ngay bây giờ tôi tin điều đó”? Anh chị em tin không? Hãy giơ tay lên, nói, “Tôi thực sự tin điều đó.” “Những dấu hiệu này sẽ đi theo những người tin!”

Mọi sự đều có thể được, bây giờ tôi tin;
Ồ, bây giờ tôi tin, bây giờ tôi tin,
Tất cả mọi sự đều có thể được, bây giờ tôi tin.

217 Cách đây một thời gian, khoảng mười lăm năm trước, tôi nhớ một đêm được gọi đến bệnh viện, với một chàng trai sắp chết vì bệnh bạch hầu đen. Có...tim của cậu ấy đã trở nên tồi tệ. Và người cha cứ đến buổi nhóm, để—để kiểm tôi đi cầu nguyện cho cậu bé. Và cậu bé khoảng mười lăm, mười sáu tuổi. Và tôi thật quá bận, tôi không thể làm điều đó. Và cuối cùng...Nếu—nếu—nếu—nếu anh em nhận điều đó cho một người, thì tới người khác, anh em biết đấy. Vì vậy người cha cứ tiếp tục, chờ đợi cho đến lúc. Cuối cùng, một đêm sau buổi nhóm, tôi đến bệnh viện.Ồ, bác sĩ bảo tôi rằng tôi không thể đi vào. Ông nói, “Bởi vì, cậu—cậu bé

bị bệnh bạch hầu trên người, và ông là một người đã có gia đình và ông không thể đi vào và nhiễm mầm bệnh đó.”

218 Ô, tôi yêu cầu ông ấy, “Xin vui lòng cho tôi đi vào.” Người đó là người Công giáo. Và tôi nói, tôi nói, “Anh có phải là Cơ-đốc nhân không?”

Ông ấy nói, “Tôi là người Công giáo.”

219 Tôi nói, “Nếu một linh mục đang đứng ở đây và cố gắng mang—mang những nghi thức cuối cùng của giáo hội đến với cậu bé, ông sẽ chấp nhận điều đó chứ?”

220 Ông ấy nói, “Điều đó khác hẳn. Đó là một linh mục. Ông là một người đã có gia đình.”

Tôi nói, “Nếu tôi ký giấy, chịu mọi trách nhiệm thì được chứ?”

Ông ấy nói, “Tôi không thể làm điều đó, thưa ông.”

221 Và tôi nói, “Làm ơn.” Tôi đã nói điều này, “Tôi thật sự đối với họ như một linh mục đối với ông.”

222 Cuối cùng, ông ấy mặc cho tôi đồ thăm bệnh giống như một người Ku Klux Klan, với tất cả những thứ màu trắng đó, và đưa tôi vào, và tôi đi đến chỗ cậu bé. Cậu ấy đã hôn mê, hai hay ba ngày. Tim anh thật sự đập yếu ớt. Tôi đã quên sự hô hấp là gì; rất nhỏ, chỉ không bơm lên máu được, đập yếu ớt. Và người cha và người mẹ già đang đứng đó.

223 Và tôi chỉ quỳ xuống, và chỉ cầu nguyện đơn sơ, đặt tay trên cậu ấy, tôi nói, “Lạy Chúa Jê-sus...” Tôi đã sử dụng lời Kinh Thánh này. “Ngài đã phán, ‘Những kẻ tin sẽ có những dấu lạ này.’ Đây là cha và mẹ, họ sẽ không kiên trì và nắm giữ để con đặt tay trên cậu bé đó nếu họ đã không tin điều đó. Và, lạy Chúa, con sẽ không đến đây như một kẻ nhạo báng. Con tin rằng những gì con đã nói và dạy là Lễ thật.” Và tôi nói, “Con chúc phước cho cậu bé, trong Danh Chúa Jê-sus Christ; hãy để nó sống.”

224 Và khi tôi đứng lên, người cha và người mẹ già bắt đầu ôm nhau, và nói, “Thật tuyệt vời phải không, mẹ! Thật tuyệt vời!” Cậu bé đã không thay đổi một chút nào; chỉ nằm đó. Và tôi—tôi nhìn họ.

²²⁵ Và cô y tá nhỏ bé đang đứng đó, cô ấy là một y tá đặc biệt, một sinh viên tốt nghiệp, và cô ấy đã ở trên đó quan sát cậu bé. Và cô nói với người mẹ, cô nói, “Làm sao bà có thể hành động như thế, và biết con trai bà sắp chết?”

²²⁶ Và người cha già, giống như ông khoảng, ồ, tôi đoán, ông đã năm mươi tám, sáu mươi tuổi, ông đặt tay trên vai cô, như một người cha già. Ông nói, “Đứa trẻ,” ông nói, “con trai đó sẽ không chết,” ông nói.

²²⁷ “Thưa ông,” nói, tôi không biết đây là gì, một loại điện tâm đồ nào đó hay điều gì đó, nói, “sự hô hấp của—của anh ấy đã xuống rất thấp, và với căn bệnh này, nó chưa được biết trong lịch sử, nếu nó từng ở trong tình trạng đó, vì nó sẽ trở lại lần nữa.”

²²⁸ Và tộc trưởng già đó gạt mắt, và nhìn cô. Tôi sẽ không bao giờ quên điều này. Ông ấy nói, “Cô ơi, cô đang nhìn vào một biểu đồ. Đó là những gì cô được huấn luyện để nhìn vào. Tôi đang nhìn vào một lời hứa mà Đức Chúa Trời đã hứa. ‘Họ đặt tay trên người đau, người đau sẽ bình phục.’” Chàng trai đã kết hôn và có ba đứa con, một nhà truyền giáo ở Châu Phi. Nó phụ thuộc vào những gì bạn đang nhìn vào.

²²⁹ Bây giờ có thể có một số người ở đây, mà có ở đây, mà không có thể cầu nguyện. Tôi hỏi con trai tôi ở dưới đó. Anh ấy nói, “Không nghi ngờ gì ngoài có rất nhiều ở phía sau đó, thưa bố, mà không có thể cầu nguyện.”

²³⁰ Bao nhiêu người tin ở đây vậy? Hãy giơ tay lên. Các bạn sẽ làm điều này trong khi chúng ta hát, “Bây giờ tôi tin” chứ? Bây giờ Đức Chúa Trời đã tốt với anh chị em. Anh chị em, như một người tin...Không có gì quan trọng với bàn tay của ai, miễn là đó là một người tin. Thấy không? Mời các bạn cứ đặt tay lên nhau, và chúng ta sẽ hát bài hát này với nhau, “Bây giờ tôi tin.” Và cho đến khi tôi gặp anh chị em, Đức Chúa Trời ở cùng anh chị em!

Bây giờ tôi tin,

Đúng vậy, hãy đặt tay lên người nào đó ở gần bạn.

Bây giờ tôi tin,

Mọi sự (Cho dù điều gì không ổn, mọi sự đều có thể được.) đều có thể được...(Nhân Danh

Chúa Jêsus, xin ban phước cho những người này.)

Bây giờ tôi tin, ồ, bây giờ...(“Bây giờ tôi không đùa. Không, điều này, bây giờ tôi tin.”)

Mọi sự đều có thể được, ồ, bây giờ tôi tin.

²³¹ Bây giờ tất cả những ai tin điều đó, hãy giơ tay lên như thế này, “Bây giờ tôi tin điều đó.” Xin Chúa ban phước cho anh chị em.

Cho đến lúc chúng ta gặp nhau!...gặp nhau!

Cho đến lúc chúng ta gặp nhau dưới chân Chúa

Jêsus; cho đến lúc chúng ta gặp nhau!

Cho đến lúc chúng ta gặp nhau; cho đến lúc chúng ta gặp nhau!

Chúa ở cùng anh chị em tận khi ta trùng phùng!

Bây giờ chúng ta cúi đầu.

Cho đến lúc chúng ta...

²³² Cầu xin Đức Chúa Trời ở cùng anh chị em, thật sự, đập tan những làn sóng đe dọa của sự chết trước anh chị em, đưa anh chị em đi từ chiến thắng này đến chiến thắng khác. Ngày nào đó, xin cho thân thể chúng ta được biến đổi và trở nên giống như thân thể vinh hiển của Chính Ngài, nơi chúng ta sẽ không còn cầu nguyện cho người đau nữa. Cho đến lúc đó, xin Chúa ở cùng anh chị em, cho đến khi chúng ta gặp nhau. [Anh Branham ngân nga—Bt.]

Cho đến lúc chúng ta gặp nhau!

Chúa ở cùng anh chị em tận khi ta trùng phùng!

²³³ Bây giờ chúng ta hãy cúi đầu để cầu nguyện kết thúc. Ai sẽ cầu nguyện? [Người nào đó nói, “Anh Gibson. Anh Gibson.”—Bt.] Mời Anh Gibson, trong khi chúng ta cúi đầu.

64-0621 Phiên Tòa Xét Xử
Thính Phòng Municipal
Topeka, Kansas Hoa Kỳ

VIETNAMESE

©2024 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Thông báo bản quyền

Tác giả giữ bản quyền. Sách này có thể được in tại nhà dành cho việc sử dụng cá nhân hay được phát ra, miễn phí, như một công cụ để truyền bá Phúc Âm của Chúa Jésus Christ. Sách này không được bán, sao chép trên quy mô lớn, đăng trên trang web, lưu trữ trong hệ thống phục hồi, dịch sang những ngôn ngữ khác, hay sử dụng dành cho việc xin ngân quỹ mà không có sự cho phép được viết rõ ràng của Voice Of God Recordings®.

Để biết thêm thông tin hay tài liệu có sẵn khác, xin vui lòng liên hệ:

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org